

RESOLUTORIVM
dubiorum circa celebrationē
missarum ocurrentium per ve-
nerabilem patrē dominum Ioā-
nem de lapid, doctorem
theologum parisiensem:
ordinis cartusien. ex sa-
crorū canonum pro-
batorumq; docto-
rum sententijs
diligenter col-
lectum.

Summa dubiorum re-
solutorum in hoc opere
contentorū sunt, 166.

Operis.

SSVBS E Q VENTIS

operis in quo dubia circa missarum celebrationem occurrentia pertractantur: distinctio cum summaria in singulis partibus contentorum expositione.

Totus sequens tractatus in decem capitula partitur.

Capitulum primum. Præmittit intentionem collectoris cum materia tractanda, tractandorumque numero: distinctione: & ordine.

Capitulum.	secundum	est de dubijs occurrentibus circa	Ministrum siue personam ad celebrandum idoneam.
	tertium.		Locum celebrandi convenientem.
	quartum.		Tempus congruum quo celebrari debet.
	quintum.		Materialia exteriora que ad ornamentum vel congruentiam celebrationis requiruntur.
	sextum.		Cerimonias consuetas & obser-
	septimum.		
	octauum.		

Summarium.

uandas in missa & circa eam: tam in agendis quam in dicendis.

Materia ad consecrandum apta: panem scilicet & vinum.

Consecrationis istius sacri debitam formam.

Capitulum nonum. De intentione ac ratione eorum quæ in missa dicuntur.

Capitulum decimum. De ratione & significatione eorum quæ in missa & circa eam aguntur: cum breui epilogo & conclusione huius operis.

Capitulum. i. duos habet articulos.

- Arti. { Primus — Præmittit collectoris intentionem: materiamque tractandam annotat.
- Secundus — Per resolutionem dubij exponit tractandorum numerum: distinctionem: atque ordinem.

Capitulum. ii. quinque includit articulos.

- Arti. i. Resoluit sex dubia circa ministrum celebraturum ratione ordinis & officij sui executionis occurrentia.
- Quis sit minister ad celebrandum idoneus quantum ad persone conditionem.
- De eo qui credit se in sacerdotem rite esse ordinatum: & tamen non est sic ordinatus.

a ij

- iiij De eo qui post missam inceptam habet conscientiam q̄ non sit rite ordinatus.
- iiii De heretico, scismatico, degradato &c. an. s. tales possint conficere hoc sacramentū & ordinate cælebrare.
- v De eo qui post missam inceptā recordat̄ vel percipit se esse excommunicatum: de quo prius nō habuit memoriam aut nesciuit.
- vi De eo qui post missam inceptam habet remorsū de irregularitate.
- Arti. ii. Resoluit sex dubia quæ incidunt circa dispositionem corporis ipsius ministri.
- i De sacerdote muto vel priuato loquela.
- ii De eo q̄ habet aliquē alium corporis defectum.
- iii De sacerdote leproso.
- iiii De paciente morbum caducum.
- v De eo q̄ patit̄ fluxum sanguinis vel seminis.
- vi De polluto pollutione nocturna.
- Arti. iii. Resoluit decē dubia emergētia circa habitus dñe mētis ipsius ministri cælebraturi quantū ad intentionē, vsum rōnis cultam & gratiam.
- i An requiratur intentio ministri.
- ii Quid cælebraturus intendere debeat.
- iii Qualis debeat esse intentio: an scilicet actualis requiratur.
- iiii De sacerdote furioso, lunatico. vel alia ex causa vfu rationis priuato.
- v De sacerdote demoniaco.
- vi De eo qui est in peccato mortali.

- vij De certitudine requisita q̄ non sit in peccato mortali.
- viii De eo qui se estimat esse in peccato mortali: licet non sit.
- ix De eo qui postq̄ missam incepit vel præparatus est recordat̄ p̄tī mortalis de quo nō est cōfes.
- x De perpetrante peccatū luxuriæ, & statim post hoc poenitentia ac confitente.
- Arti. iiiij. Resoluit septem dubia quæ oriuntur circa ieiunium: sobrietatem: & somnū ministri.
- i De ieiunio ad ministrū cælebraturū requisito.
- ii De recordare p̄ missā iceptā se ieiuniū soluisse.
- iii De eo qui transglutiuit reliquias post comestio- nem in ore relictas.
- iiii De eo qui gargarizando vel os lauando: parum aquæ aut vini transglutiuit.
- v De eo qui cibum vel potum tarda hora sumptū nondum digessit.
- vi De eo qui vomitū patitur vel passus est.
- vij De eo qui per totam noctem non dormit.
- Arti. v. Resoluit quinq; dubia circa cælebrationis ab- stinentiam eiusdēq; frequentia occurrentia.
- i De omnimoda cælebrationis abstinencia.
- ii De cælebrationis frequentia.
- iii De cælebratione quotidiana.
- iiii De eo qui ad cælebrationem bene dispositus est & tñ abstinet propter sacramenti reuerentiam.
- v De cælebratione vno die pluries fienda.

Operis

Capitulum tertium duos continet articulos

- Art. i.** Resoluit quinque dubia circa locum celebrandi communem videlicet ecclesiam incidentia.
- i Quis sit locus communis debitus & conueniens ad celebrandum.
 - ii An licite possit quis extra ecclesiam celebrare.
 - iii Quid agendum sit in aliqua regione non inueniatur ecclesia consecrata.
 - iiii An in mari aut fluminibus liceat celebrare.
 - v An in omni loco consecrato licite possit celebrari
- Art. ii.** Resoluit sex dubia quæ circa locum proprium scilicet altare: occurrere possunt.
- i An licite celebrari possit super aliquo alioque altari
 - ii De qualitate altaris.
 - iii De operimentis & ornatu altaris.
 - iiii An super quolibet altari consecrato liceat celebrare
 - v De altaris portatilis & ad celebrandum apti quantitate.
 - vi De obmissione alicuius suprapositorum.

Capitulum. iiii. duos articulos comprehendit.

- Art. i.** Resoluit quatuor dubia occurrentia circa tempus celebrandi commune: videlicet diem.
- i An indifferenter in nocte & die liceat celebrare?
 - ii An ne aliqua nocte quis licite possit celebrare?
 - iii An liceat ante initium diei celebrare?
 - iiii De celebrante qui credit diem incepisse: & tamen nondum incepit.

Summarium.

- Art. i.** Resoluit tria dubia quæ se offerunt circa tempus celebrandi proprium: scilicet horam.
- i Qua hora diei celebrare liceat.
 - ii A quo tempore accipiendum sit principium diei.
 - iii De non observante tempus celebrandi debitum.
- Capitulum. v.** tres habet articulos.

- Art. i.** Resoluit quinque dubia quæ circa vestes & indumenta sacerdotalia insurgunt.
- i An celebraturus specialibus debeat indui vestibus & indumentis?
 - ii Quæ & quot sint huiusmodi indumenta.
 - iii De benedictione talium.
 - iiii De celebrante absque vestibus & indumentis benedictis.
 - v De munditia talium vestium & indumentorum cæterorumque requisitorum.
- Art. ii.** Resoluit quattuor dubia quæ circa vasa ad celebrandum opportuna occurrunt.
- i An ad celebrandum specialia requiruntur vasa?
 - ii Quæ & quot sint huiusmodi vasa.
 - iii De materia talium vasorum.
 - iiii De consecratione talium.
- Art. iii.** Resoluit octo dubia circa circumstantias: & alia exteriora occurrentia.
- i De necessitate libri missalis.
 - ii De exigentia ignis siue luminis candelæ.
 - iii De opportunitate ministrantis ipsi celebranti.
 - iiii De conditione & qualitate ministrantis.

a iiii

Operis

- v Quid si ministrans recedat de altari dimittendo cælebrantem solum & postea non reuertatur?
- vi Quid si postea reuertatur?
- vij Quid de sacerdote recluso vel heremita & solitario, cælebratio?
- viii Quid si quis obmittat aliquid de supradictis requisitis.

Capitulum. vi. tres in se claudit articulos.

Arti. Resoluit. x. dubia quæ oriuntur circa agenda & dicenda ante missam.

- i An aliquid specialiter ante missam agendum sit?
 - ii De debita & sufficiēti p̄paratione ad cælebrādū
 - iii Qualiter & in quibus cælebraturus se debeat p̄bare & examinare?
 - iiij Quanta requiratur diligentia ad prædictā examinationem.
 - v De certitudine sufficientis diligentiae.
 - vi In quo consistat sufficiēs cōscientiæ purgatio.
 - vij Quid si cælebratur? nō possit habere cōfessorē?
 - viii De ornatu conscientie cælebraturi.
 - ix An requiratur persolutio horarum canonicarū ante cælebrationem?
 - x An præter supradicta sint aliqua alia ante missam dicenda vel agenda?
- Arti. ii. Resoluit quatuordecim dubia circa dicenda & agenda in missa modumq; dicendi atq; agendi: incidentia.
- i Quæ sunt in missa dicēda & agenda: & quomō.

Summarium.

- ij An aliquid in missa dici debeat quod in missali non continetur?
 - iiij An verba canonis secrete dici debeant?
 - iiij An cætera: alta & intelligibili voce dici debeant?
 - v An in memorijs debeat aliquorum fieri nominatio?
 - vi An ante cælibrationem possit haberi memoria aliquorum nominatim?
 - vij An requiratur attentio cælebrantis: circa dicenda & agenda?
 - viii An deuotio in cælebrante requiratur?
 - ix An cælebrans debeat stare capite discooperto?
 - x De quo debeat fieri ablutio post sumptionem sanguinis.
 - xi An sacerdos a missa incepta possit desistere?
 - xij Quid si sacerdos missa incepta moriatur vel infirmitatem incidat?
 - xiiij Quid si cælebranti sanguis per nares erumpere incipiat.
 - xliij De sacerdote obmittente aliquid vel aliqua de superioribus.
- Arti. iiij. Resoluit quattuor dubia quæ occurrunt circa dicenda agenda & cauenda: post missam.
- i An aliqua specialiter sint dicenda post missæ cælebrationem?
 - ii An aliqua sint specialiter agenda post missam?
 - iiij Quæ sint post cælebrationem cauenda.
 - iiij An statim post missæ cælebrationem liceat comedere vel biuere?

Capitulum. vii. sex continet articulos.

Art. i. Resoluit sex dubia circa panem consecrandū
occurentia.

- i Quis & qualis debeat esse panis cōsecrandus?
- ii Quid si sacerdos percipiat panem non esse tris-
ticeum vel indebite confectum.
- iii Quid si panis apposit⁹ p̄cipiat esse corruptus.
- iiii Quid si panis nō fuerit apposit⁹ vel oblat⁹ &c.
- v Quid si panis sit depositus ad corruptionem?
- vi An in aliquo casu sacerdos possit dicere missam
& non consecrare?

Art. ii. Resoluit octo dubia quæ incidunt circa pa-
nem consecratum ante sumptionem.

- i An sacerdos panē cōsecrans: teneat sumere?
- ii An in tali casu teneatur semp totum sumere?
- iii Quid sit agendum de particula ab hostia con-
secrata resolutis?
- iiii Quid sit agendum si hostia vel pars eius cecide-
rit in calicem de manu cælebrantis?
- v Quid si ceciderit hostia vel pars eius super ter-
ram: aut lapidem vel aliud huiusmodi?
- vi Quid si sacerdos tangat hostiam cum naso bar-
bamento aut veste.
- vii Quid si hostia cōsecrata aliquo casu fuerit amo-
ta de altari & amissa?
- viii Quid si corpus christi appareat sub specie caro-
nis vel pueri?

Art. iii. Resoluit septem dubia circa corpus christi
post sumptionem occurrentia.

- i Quid si in sumptione sanguinis remaneat pars
hostiæ infundo calicis?
 - ii Quid si post sumptionem sanguinis reperiatur
particule de hostia resolute?
 - iii Quid si post sumptionem sanguinis reperiatur
super altari hostia aliqua integra?
 - iiii Quid agendum: si cælebrans statim post sum-
ptionem corporis christi patiatur vomitum.
 - v Quid si quis post sumptionem statim emittat p-
secessum.
 - vi Quid si hostia consecrata & reseruata inuenia-
tur putrefacta aut corrupta.
 - vii Quid si hostia consecrata comesta fuerit a mu-
re vel alio animali bruto.
- Art. iii.** Resoluit quatuordecim dubia quæ se inge-
runt circa vinum: priusq̄ consecratur.
- i Quid & quale debeat esse vinum consecrandum
 - ii Quid si loco vini ali⁹ liquor fuerit posit⁹ i calicē
 - iii Quid si impositum fuerit vinum corruptum.
 - iiii Quid si negligētia nihil in calicē positū fuerit.
 - v Quid si vinum calici impositum sit dispositum
ad corruptionem.
 - vi An in musto possit confici hoc sacramentum?
 - vii An vne itegre p̄misceri possit vino cōsecrādo?
 - viii An confici possit hoc sacramentum in nectare,
vel vino condito?
 - ix An possit cōfici in vino puro sine cōmixiōe aq̄?
 - x Quæ & q̄lis debeat esse aqua uino p̄miscenda.
 - xi De quantitate aquæ permiscende.
 - xii An sufficiat q̄ aqua vino p̄misceat in dolio?

Operis

- xiiij An liceat cælebranti non consecrare vinum, facta prius consecratione panis?
- xliij Quid si vinum dum consecrari debet depræhēdatur congelatum?
- Arti v. Resoluit octo dubia circa vinum consecratū ante sumptionem incidentia.
- i Quid si cælebrans post consecrationem percipiat aquam non fuisse vino admixtam?
- ij An cælebrans teneatur semper sumere vinū cōsecratum siue sanguinem christi.
- iiij Quid si sacerdos aliquis non possit sumere vinum, & ita neq; sanguinem.
- iiij Quid si cum sumi debet sanguis: species vini sit congelata.
- v Quid si aranea: musca vel aliud huiusmodi ceciderit in sanguinem.
- vj Quid si ante sumptionem cælebrans percipiat venenum esse immixtum.
- vij Quid si sanguis in parte fuerit effusus, aut de calice stillauerit.
- viiij Quid si sanguis ex toto fuerit effusus.
- Arti. vi. Resoluit sex dubia quæ circa sanguinē post eius sumptionem occurrunt.
- i Quid si sacerdos post sumptionem sanguinis percipiat aliquam guttam adherere calici.
- ij Quid si huiusmodi guttam percipiat adherere casule: manipulo: vel altari huiusmodi.
- iiij De ablutione digitorum facienda super calicem post sanguinis sumptionem.

Summarium.

- iiij De eo qui post sumptionem corporis vel sanguinis xpi vrgetur sputo vel tussi vel sciectione?
- v De patiente vomitum post sanguinis sumptionē vel emittente per cessum.
- vj Quid si sacerdos post sumptionem sanguinis depræhēdat venenū aut animal venenosum fuisse in calice.

Capitulum. viij. duos complectit articulos.

- Arti. i. Resoluit sexdecim dubia circa formam consecrationis panis emergentia.
- i Quæ sit sufficiens & debita forma consecrationis panis.
- ii An hæc cōiunctio: Enim: sit de substantia forme?
- iiij An sacerdos proferens solum verba consecrationis super panem aptum: consecret illum.
- iiij An per illa vba in aliō dydioma mutata, fiat cōsecratio.
- v An sacerdos addendo aliqua alia verba ad prædictam formam: consecret?
- vj An diminuens vel subtrahens aliquid de prædicta forma consecret?
- vij An cōgrue pferēs vba cōsecrationis: consecret?
- viiij An faciens traspositionē verborum, consecret?
- ix An faciens interuallum in prolatione verborum consecret?
- x Quid si cælebrans non recolat se dixisse verba consecrationis aut aliqua alia quæ dici debent
- xi An sacerdos per illam formam possit consecrare panem absentem.

Operis

- xij An possit consecrare omnem panem præsentē: in quacunq; quantitate fuerint?
- xiii An sacerdos verba consecrationis pferendo: cōsecret omnē panem super altari existentem.
- xiiii An plurib; hostijs appositis: & sacerdote intentionē suā in platione verborū solū in illā dirigēte quam manu tenet: omnes consecrentur?
- xv Quid si sacerdos intendat consecrare solū centū hostias & apposite sint plures vel pauciores
- xvi Quid si apposite sint multe hostie: & sacerdos intendat solum aliquas illarum consecrare?
- Arti. ij. Resoluit tria dubia quæ incidūt circa formā consecrationis vini.
- i Quæ sit sufficiens & debita forma consecrationis vini.
- ij An omnia verba in illa forma posita: sint de substantia formæ?
- iii De significatione huius dictionis: calix: & forma prædicta.

Capitulum. ix. sex in se tenet articulos.

- Ar. i. Præmittit diuisionē toti; missæ i quinq; partes principales In quarum
- prima
secūda
tertia
q̄rta
quinta
- fit
- Præpatio.
Oblatio.
cōsecratio
Sumptio.
Græ; acti.

Summarium.

Arti.	secūd⁹	Subdiuidit partem	Primam	Et exponit intentionē ac rōnē eorū q̄ i ipsa dicuntur.
	tertius		Scdam	
	q̄rtus		Tertiam	
	quint⁹		Quartā	
	sextus		Quintā	

Capitulum. x. habet articulos duodecim.

Ar.	pm⁹	Enūerat decē gñalia, q̄ i missa pferim; solēni & circa eā agunt, quorū	pmum
scdm
tertiū
q̄rtum
quintū
sextū
septi.
octa.
nonū
decim.	est	Lotio.
Thurificatio.
Altaris oscultio
Sacerdotis versio & salutatio.
Gestus
Ar.	secūd⁹
tert⁹
quart⁹
quint⁹
sextus
septi.
octau⁹
nonus
decim.
vñci.
duodecim⁹: cōtinet breuem epilogū, cū cōclusiōe hui⁹ opis.	Declarat rōnē & significationem.	primi
secūdi
tertij
quarti
quinti
sexti
septi.
octau⁹
noni
decimi	variatio.	Iterata p cruce signatio:
Hostie fractio
Partis hostie i calicē missio.
Osculi pacis datio.
Vini nō consecrati sumptio.

FINIS summarij.

Incipit tractatus dubiorum ac difficultatum circa officium missæ & ea que ad debitam eiusdem cælebrationem exiguntur frequentius occurrentium iuxta sacrorum canonum constitutiones probatorumque doctorum firmiores atque tutiores sententias/resolutorius.

Capitulum primum. De intentione collectoris: & materia tractatorumque numero: distinctione atque ordine: duos continens articulos.

Art. i. Præmittens præfationem: intetum tractatadque exponentem.

Capitulum. j.

Præfatio.

FFICIVM QVAN

to maius & dignius est: tanto cum maiori cura: sollicitudine atque diligentia exercendum est. Grauius enim quis delinquit: si exequendo circa hoc negligentiam: defectum: vel errorem aliquem admiserit. **I**tem omnia autem officia humane facultati commissa non est aliquod maius dignius aut difficilius quam debita missarum cælebratio. In qua sacramentum præciosissimi corporis & sanguinis iesu christi redemptoris nostri consecratur: immolatur & sumitur. Sacro canone attestante: Non modica inquit res est unam missam facere. & valde foelix est qui unam digne cælebrare potest. Restat igitur ut nusquam cum grauiori periculo peccetur: quam si in executione huius dignissimi officii negligentia vel error committatur. Et propter ut sacerdotes simplices qui noticiam canonum non habent: neque semper facilem recursum ad superiores suos aut ad viros doctos habere possunt: melius cauere valeant ne circa maximum illud mysterium deficient vel errent. Et ubi aliquod horum contigerit: debitis remedijs emendare sciant: valde utile atque necessarium fore ius

De conse.
di. j. c. sus
ficat. & ex
tra de ces
le. missa.
c. te refe
rente.

b

dicauius vt circa hæc opportuna eis tra-
datur instructio.

¶ Quod vt lucidius fiat: circa singula quæ
ad debitam missæ cælebrationē exiguntur:
dubia frequentius occurrentia mouebunt.
Ex quorū resolutionibus: congrua ipsi⁹ de
fectibus & erroribus remedia atq; cautele
poterunt adhiberi.

Arti. ij. Numerū distinctionē & ordinē tra-
ctandorū p dubij resolutionē prænotans.

¶ Ad prænoticiam tractandorū præ-
mittitur hoc dubium.

¶ Quot & quæ ac debitam ac ordina-
tam dignissimū sacramenti eucha-
ristiæ & missæ cælebrationē requirant

SoP. Huius sunt nouem gñalia sequētia
ad quæ oīa necessaria reduci possunt.
Minister siue sacerdos ad cælebran-
dum ydoneus.

Locus cælebrandi conueniens.

Tempus cælebrandi congruum.

Materialia ad ornatū vel cōgruētiam
cælebrationis opportuna: vt vestes:
vasa: & cætera huiusmodi.

Cærimonie i dicēdis & agēdis cōfue-
te

Materia ad cōsecrā. apta. s. panis & vi.

Forma consecrationis vtriusq; debita.

Noticia intentionis ac rationis eorum
quæ in missa dicuntur.

Capitulum. ij.

ix Intelligētia rōnis & significationis eo-
rū quæ in missa & circa eā aguntur

¶ Circa hæc: quæ dubia ac difficulta-
tes sæpius obuiant sacerdotib⁹ missas
cælebraturis aut cælebrantib⁹: p nouē
sequentia capitula elucidabitur.

¶ Capitulum secundū de dubijs
occurrentibus circa ministrū siue pso-
nam ad cælebrandum ydoneam: quin-
q; includens articulos.

Arti. i. Sex dubia resoluens circa ministrū
cælebraturum ratione ordinis & officij
sui executionis occurrentia.

¶ Quis sit minister idoneus ad cæle-
brandum & conficiendum siue conse-
crandum corpus & sanguinem christi.

SoP. Solus sacerdos rite ordinatus.

ij ¶ Vtrum ille qui credit se rite esse ordi-
natum & tamen non est rite ordinat⁹: Et de con-
ficiat hoc sacramentum. se. di. i. c.

a SoP. De hoc non habetur certitudo: pie sicut in de-
cre. d. xxv
c. p. lectis
ecclesiæ: & q summ⁹ sacerdos suppleat & de sum-
defectum & q nō pmittat periculum tri. & si. ca
imminere ecclesiæ & eam decipi. c. firmiter

ij ¶ Quid agendum. Si quis post inceptā s. vna.
a. S. tho.
iii. d. 24.
Bonauē. i
missam habeat conscientiam q non sit
sacerdos rite ordinatus.

SoP. Si hoc contingat ante consecrationē iii. di. xii

b ij

Capitulum

tūc dimittat missam imperfectam: aut cōscientiam deponat. si post consecrationē: procedat: & postea superiorem suum accedat & casum ei exponat.

iiij. Vtrum hæreticus: scismaticus, degradatus, infamis, irregularis, excommunicatus, interdictus vel suspensus: possit cōficere hoc sacramentum: & ordinate cæleberrare.

iiiij. fen. di xiiij.

Sol. Quilibet istorum potest cōficere: sed non debet: quia cōficiendo peccat. Et ita nullus ipsorum pōt ordinate cæleberrare.

v. Quid agendum sit: si quis post missam inceptam recordetur se esse excōicatum: de quo prius non habuit memoriā.

S. tho. iiij. p. q. 83. ar. vj. ad. iij.

Sol. Si contingat hoc ante consecrationē toti⁹ est vt missam deferat: nisi grauæ scādalum timeatur. Si vero post consecrationem: assumat propositum humiliter petēdi absolutionem & satisfaciendi: & procedat in missæ cælebratione.

vj. Quid agendum si quis post missam inceptā habeat remorsum de irregularitate

Bona. iiij. fen. di. 24

Sol. Si fiat ante consecrationem: tuti⁹ est qd missam deferat. Si uero post consecrationem: doleat & proponat atq; conetur facere quod in se est: & procedat.

Art. iij. Resoluens sex dubia quæ incidunt circa dispositionē corpis ipsius ministri.

i. Vtrum sacerdos mut⁹ vel loq̃la priuat⁹:

Secundum.

possit consecrare seu conficere hoc sacramentum.

Sol. Nō oportet eū conficientē habere facultatem sermonis siue loquele: quam si amiserit post susceptū ordinē: cōficere nō potest, eo qd nō potest verba consecrationis & alia proferenda vel dicenda dicere.

ii. Vtrum habens aliquem alium defectum in corpore: possit missam cæleberrare.

Sol. Si habet aliquem defectū qui reddit eū inhabilē aut impotentē ad dicendum, vel faciendum ea quæ ad debitam cælebrationē exiguntur: vt puta sic careat visu vel digitis quibus tractari leuari vel frangi debet hostia. Vel si habet alium defectum notabilem: qui secundū iudiciū prelati sui ordinarij generet scandalum si cælebraret: non potest cæleberrare quīs possit alia q̃ sunt sacerdotalis ordinis exercere.

iiij. Vtrum leprosus possit cæleberrare missā.

Sol. Si nō sit fact⁹ impotēs p̃ corrosione mēbrorū pōt cæleberrare ī occulto. Corā dī. s. hinc alijs tñ leprosis pōt etiā ī publico cælebr. etenim.

iiij. Vtrum patiens morbum caducum possit cælebare.

Sol. Si cadat frequēter: vel emittat spumā aut vocē cōfusam: nō pōt. Si vero raro cadat nec emittat spumam &c. potest dummodo habeat coadiutorem sacerdotem. c. j.

b iiij

Capitulum

¶ **V**trū patienti fluxum sanguinis vel feminis: liceat cæleberrare.

Sol. Licet: nisi aliud impedimētū obstat.

¶ Si quis talem fluxum sanguinis patiatur: vt suscepta in stomachū statim p cessum emittat: cæleberrare nō debet.

vj ¶ **V**trum pollitus pollutione nocturna possit licite cæleberrare.

Sol. Pollutio nocturna quāvis secundum se considerata non sit peccatum ex eo qd absq; vfu liberi arbitrii contingit, tum ratione suæ causæ habet quando qd peccatum annexum: cuius est effectus vel signum.

¶ Ideo primo consideranda est pollutio nis nocturnæ causa. Quæ triplex esse potest. ¶ Prima est extrinseca spiritualis. s. demonum illusio: quæ quandoq; prouenit ex præcedenti negligentia præparationis ad deuotionem præsertim cū quis ad dormiendum accedit: quæ potest esse peccatum vel mortale vel veniale. Quādoq; vero prouenit ex sola nequitia demonum volentium impedire hominem assumptione huius sacramenti. ¶ Secunda causa est intrinseca spiritualis scilicet cogitatio præcedens lasciuia: quæ quādoq; est ex concupiscentia & delectatione: vbi si absit consensus, erit peccatum mortale

Secundum.

Si autem desit, erit veniale. Quādoq; autem potest esse sine omni peccato vt cum aliquis causa lectionis vel dispositionis cogitur de talibus cogitare: Et si hoc fiat sine concupiscentia & delectatione non erit cogitatio immunda: sed honesta: ex qua tamē pollutio sequi potest. ¶ Tertia causa est intrinseca & corporalis: videlicet superfluitas vel debilitas naturæ: aut superfluitas cibi vel potus: quæ quādoq; est cum peccato vel mortali vel veniali: vt cum prouenit ex superfluitate cibi vel potus. Quādoq; autem est sine peccato vt cum prouenit ex infirmitate naturæ.

¶ Si igitur pollutio ex aliqua dictarum causarum contingit prout est cum peccato mortali: nō licet polluto cæleberrare nisi post viginti quatuor horas. ¶ Si vero accidat ex aliqua illarum causarum secundum qd est sine peccato vel solum cum veniali peccato, potest pollutus licite cæleberrare. ¶ Veruntamen si propter reuerentiam abstineat laudandus est: nisi necessitas vel vitatio scandalī vrgeat. Verū quia non semper de facili potest percipi ex qua causa proueniat. Ideo in dubio tutius est abstinere: nisi vrgens necessitas incubat: vel deuotio spālis instiget: aut alias nulla dispositio debite reuerentiæ obuiāsa sit.

Additio.

Et si solē nitas tribuat aliū quid que multū res cōpenset tunc pōtētas ne remor fu consen tie accede re. vtdicit S. bonan. iiii. di. xii.

b iiii

Tho. iij.
per. lxxx.
ar. viij. &
iiij. di. ix.
q. iij. &
xxij. qstio
cliiij. ar. v

maxime
secundum
petrū de
palu. si añ.
mediā no
stem acci
derit.

Capitulum

¶ Ita sentiendum videtur de pollutione nocturna: siue in somno siue in vigilia finiat. Nisi quis post euigilationē habeat consensu deliberato complacentiā in delectatione: & præcipue cum appetitu futuri operis: in quo casu tutius abstinere.

Art. iij. Resoluens decē dnbia emergentia circa habitudinem mentis ipsius ministri celebraturi: quantum ad intētionē ysum rationis: culpam & gratiam.

¶ Vtrū ad cōficiendū hoc sacramentum & cælebrandum requiratur intētio ministri

Sol. Cū ad pfectionē cuiuslibet sacramēti requiratur intentio ministri: eo q̄ perfecto illa sit pfectum humanū a uoluntate pcedentem: quæ p intētionē determinatur & specificatur, constat q̄ maximæ ad cōficiendū & cælebrandum hoc excellētissimū sacramentū exigatur intentio ministri. Vnde & quædam glo. sup Matheū dicit: Quantum intendis: tantum facis.

¶ Quæ debeat esse intentio sacerdotis: siue qd debeat intendere sacerdos consecrare volens.

Sol. In oib⁹ sacerdos debet intentionem suā conformare intentioni ecclesiæ: hoc est: q̄ intendat illud facere qd ecclesia intendit & facit: cuius ipse in hmōi est minister. Intendit autē ecclesia facere qd xps fecit. Xps ꝑo trāsubstantiauit panē i corō

Nota de
intētio:
ne sacer
dotis.

Secunda.

pus suū & vinū in sanguinē ꝑꝑba cōsecrationis: hoc etiā debet intēdere sacerdos.

¶ Qualis intētio circa platationē ꝑꝑorū cōsecrationis necessario requiratur. An. s. semp actualis exigatur vel aliqua alia sufficiat. **S. tho. iij. p. q. lxiij. ar. viij. ad. iij.**

Sol. Intētio actualis nō necessario requiritur. Intētio autē virtualis semp necessaria est. **¶** Dicitur autē intētio virtualis cū q̄s pri⁹ habuit actualē intētionē cōsecrādī: & ex illa mot⁹ est ad cōsecrandū: posito q̄ actuali nō cogitet qñ ꝑꝑba cōsecrationis pferat. Virtualiter em̄ manet intētio prima: & hec sufficit: nisi cōtraria intētio subsequatur. Verūtn̄ studiosæ curare debet sacerdos vt etiā actualē intētionem adhibeat alioqn timēdū est q̄ a p̄tō nō excusetur

¶ Vtrū sacerdos furios⁹, lunatic⁹, v' alia ex cā vsu rōnis priuat⁹: possit conficere hoc sacramentum & licite cælebrare.

Sol. Quia ad cōsecrationē hui⁹ sc̄i requiritur intētio ministri vt circa resolutionē primi dubij hui⁹ articuli patet. exigatur etiā ad celebrationē deuotio & sui ipsi⁹ examinatio: vt infra dicitur. Iō si q̄s ita vsu rōnis q̄ cūq̄ ex cā sit priuat⁹ vt nūq̄ hec h̄re possit neq̄ cōficere pōt neq̄ cælebrare. Si vero raro vsu rōnis pueſt & illo frequēter vtaſ neq̄ obſtet aliud īpedimētū, cōficere qd illud. **vij. q. i. c.** pōt eo ipso & cælebrare dūmodo habeat coadiutorem sacerdotem.

Capitulum

In decre.
di. xxxiiij
c. cōmuniter.

¶ Vtrum demoniacus possit celebrare
Sol. Si fuerit ex toto liberatus potest cē
lebrare. alias non potest, quod per ex
perientiam probari potest. Est autem
tempus probationis arbitrariū iuxta
discretionem praelati, pensatis circun
stantiis persone vel dignitatis vel alijs
huiusmodi.

In. iij. scē
di. xiiij.

¶ Vtrum existens in peccato mortali
possit conficere hoc sacramentum & li
cite cēlebrare:

Sol. Conficere potest, sed non debet, q̄
consecrando peccat mortaliter. Vnde
& cum cēlebrat duo peccata mortalia
distincta committit. Vnū quia indigne
consecrat. Aliud quia indigne sumit.

¶ Vtrum cēlebraturus teneat esse cer
tus q̄ non sit in peccato mortali.

Sol. Triplex inuenitur certitudo. Quēdā
supernaturalis siuæ per solam diuinā
reuelationem habetur: & talis hic non
regitur. **¶** Alia est naturalis, qua quis
per sensum vel intellectum euidenter
certus est de aliquo & illa etiā hic non
est necessaria. **¶** Tertia est moralis siue
ciuilis: quæ ne habetur ex reuelatio
ne diuina nec ex euidentia rei: sed ex
probabilibus cōiecturis magis ad vnā
partem q̄ ad alteram inclinantibus, &

Secundum.

ad istam tenetur cēlebraturus in pro
posito dubio vt videlicet post diligentē
& sufficientem conscientie discussionē:
de qua infra capi. vj. arti. j. tractabitur
certus sit modo prædicto se non esse in
pctō mortali: & hæc certitudo hic etiā
suffic.

viiij **¶** Quid sentiendum de eo qui licet nō
sit in peccato mortali: tamen secūdm
conscientiā scrupulosam estimat se esse
Sol. Talis debet vel conscientiam scrupu
losam deponere: vel a cēlebratione ab
stinere.

ix **¶** Quid agendū: si sacerdos postq̄ vel **S. tho. iij. p. questi**
missam incepit vel ad incipiendum est **lxxxiiij. .**
præparatus recordetur peccati morta **ar. 6. ad ij**
li de quo non est confessus?

Sol. Debet poenitere cum præposito con
fitendi & satisfaciendi: & si haberi pos
sit confessorem: statim cōfiteatur. Nisi
hoc absq; graui scandalo fieri nō possit

x **¶** Vtrum perpetrans peccatum luxu
riæ & statim post hoc poenitens & con
fitens: possit licite eodē die cēlebrare?

Sol. Non licet: sed abstinere debet ad mi
nus p̄ viginti quatuor horas: vt supra
dictum est articulo secundo de polluto
pollutione nocturna.

Art. iij. Resoluens septem dubia: quæ oc

Capitulum

doc. the.
iii. di. xij

De ieiunio.

S. tho.
secunda se-
cunde q.
cxlvij. ar.
viij. & iij.
sen. di. 8.
q. i. ar. iij.
a Docto-
theo. i. 4.
di. viij.
viij. q. i. c.
nihil.

S. tho. iij.
per. qstio
lxxxiiij.
ar. vi. ad. 2.
b vtp3. c
comperi-
mus. 7. c.

currunt circa ieiunium, sobrietate & sonum ministri celebraturi.

¶ Vtrum sacerdos non ieiunus: possit conficere & celebrare?

Sol. Duplex est ieiunium. Vnū est ecclesie quo. scilicet quis vnā comestione vnus diei nō transgreditur & hoc nō soluit per sumptionem medicine vel aliorū q̄ nō nutriunt: dūmō in parua quantitate sumant. Tale ieiuniū sufficit celebranti. a **¶** Aliud est ieiuniū nature: quod est priuatio cuiuscunq; suscepti in stomachū: vel viā ad stomachum per modū cibi vel potus siue nutriat siue non vel perse vel cum alijs. Suscepti dicimus a principio diei a quo quis dicitur ieiunus: hoc est a media nocte. Et tale ieiuniū requirit ad celebrantē. **¶** Vñ si quis nō sit hoc modo ieiun⁹ quis posset conficere & celebrare: tñ nō debet q̄ grauit peccaret. **¶** Et ideo cū quis est plures missas eodē die celebraturus: non debet sumere ablu-tionis vinū: nisi in ultima missa: vt inferi⁹ circa resolutionē vltimi dubij ar. v. huius capituli dicetur.

¶ Quid agendum si quis post missam inceptam recordetur se ieiuniū soluisse?

Sol. Si recorder ante consecrationē: tuti⁹ est q̄ cesset nisi graue scandalū timeatur.

¶ Si post consecrationem procedat & per-

Secundum.

ficiat, non obstante q̄ non sit ieiunus: b relatu de
quia præceptum de pfectione sacramenti iij. confe. di.
maius est: q̄ pceptum q̄ a ieiunis sumat. S. tho. iij.

iii **¶** Vtrū transglutians reliquas q̄ post comestione in ore remanserūt: possit celebra. lxxx. ar.

Sol. Si casualiter transglutiantur: nō impediat celebrationē: q̄ nō transiunt per modū cibi vel pot⁹ sed saluæ: cui permiscetur. viij. ad. iij. & iij. sen. di. 8. q. i. ar. iij.

Si vero studiosæ id fiat: abstinendum est c S. tho. iij. **¶** Quid si qs gargarizando vel os mū dando parū aquæ aut vini transglutiat, vpi supra

Sol. Sicut in dubio præcedenti.

v **¶** Si qs tarda hora comederit vel biberit & nōdū digesserit: vtrū ei liceat celeb.

Sol. Si ex hoc nō reddat multum indispositus ad debite celebrandum: licet. Si vero ex hoc multum turbetur & indisponatur: tuti⁹ est vt abstineat. Vnde dic. glo. circa cañ. nihil. viij. q. i. Si quis etiā ante mediū comederit: & adhuc sentiat eructationes quia cibus non est digestus q̄diu sentiat cibum: abstinebit a celebratione.

vi **¶** Vtrum patiens vomitū vel iam passus licite celebrare possit? Additio. a Omnis

Sol. Si qs ex infirmitate sustineat illā passionē, abstinere debet quousq; sanetur. p. cib⁹ sum ptus post

vij **¶** Quid si p totā noctē non dormiuerit? mediam noctem

Sol. a Sicut in præcedenti dubio. Dicitur impedire enim glosa in capitulo Si constiterit de celebra-

Capitulum

tionem si
autē. añ.
eriā si so-
nus nec
indigestio
sequatur
& hoc in-
tellige si
ex talib⁹
mēs non
multum
perturbe-
tur S. tho.
iiij. per. q.
lxxx. ar.
vii. ad. v.

S. tho. iiij.
per. q̄stio
lxxxij.
ar. x.

¶ Aditio
Eucharis-
tia debet
frequenter
sumi ad
restaura-
tionē per-
dite de-

de accu. de vinolento qui in taberna per-
noctauit & altera die nulla premissa dor-
mitione celebrauit: q̄ non videtur ieiun⁹
sed pransus celebrasse: propter indigestio-
nem. Et glo. circa cano. sacra de cōse. di. j.
Ieiunium inquit dico celebrata digestiōe
Art. v. Resoluens quinque dubia circa cele-
brationis abstinentiam eiusdemq̄ frequen-
tiam occurrentia.

¶ Vtrum liceat sacerdoti omnino a cæ-
lebratione abstinere.

Sol. Si sacerdos per sententiam ecclesiæ
sit ordinis executione priuat⁹: vel ex de-
bilitate aut egritudine factus sit impotēs
vel ineptus ad cælebrandum: non teneat
celebrare. Si vero non sit priuatus ptate
cælebrandi. aut alias factus impotēs vel
ineptus: tunc non licet ei omnino abstine-
re: quin saltem teneri videatur ad celebrā-
dum in præcipuis festis. Et maximæ in il-
lis dieb⁹ i q̄b⁹ fideles cōicere cōsueuerūt

¶ Vtrum expediat sacerdoti vt frequen-
ter celebret?

Sol. Si frequenter sit ad celebrandum dis-
positus: expedit vt frequenter celebret.

¶ Gratissimum enim sacrificium illud est
domino: & magnas atq̄ inenarrabiles hoc
sacramentum virtutes habet. Ideo puti-
le est frequenter celebrare & sumere: vt

Summarium.

fructus eius sepius ac frequēti⁹ percipiat. uotionis
¶ Vtrum liceat alicui quottidie celebra- & feruo-
re. S. tho.
Circa usum sacramenti ex parte ce- iiij. dl. xij
lebrantis & sumentis duo requiruntur. q. iiij. ar. j.
Primum est desiderium coniunctionis ad q̄stioe. j.
christum: quod fit per amorem. Secundū S. bona.
est reuerentia: quæ pertinet ad timorem. in. iiij. d.
Primum istorum incipit ad quotidianā xiij. f. tho
huius sacramenti frequentationem. Se. iiij. d. xij
cundum vero extrahit. Vnde si quis ex q. iiij. ar. j.
perimentaliter cognouerit ex quotidiana & iiij. per
na celebratione feruorem amoris augeri lxxx. ar.
& reuerentiam nō minui: talis quottidie decimo.
celebret. Si quis autem senserit per quot- De quo-
tidianam frequentationem reuerentiam tidia ce-
minui & feruorem non multum augeri: il- lebratio-
le interdum abstineat. vt cum maiori re- ne.
uerentia & deuotione postea celebret.

¶ Vtrum quis sic dispositus vt laudabili-
ter possit celebrare & possit etiam lauda-
biliter propter sacramenti reuerentiā ab-
stinere: melius ac laudabilius faciat a cæ-
lebratione abstinendo q̄ celebrando.

Sol. In tali casu: melius salubrius & lauda-
bilis est vt celebret q̄ q̄ abstineat. Nam
ex celebratione multos fructus huius sa-
cramenti percipere potest. vt patet ex re-
solutione secundi dubij præcedentis: qui-
bus abstinendo priuatus. ¶ Celebratio
Additio.
a Si non
sunt tan-
ta pecca-
ta vt ex-
cōmuni-

Capitulum

cetur q's: nō se de-
beta me-
dicina
corporis
& sangui-
nis dñi se-
parare de-
confe. di.
ij. c. sinō.
quia nī-
hīl pter
peccatum
mortale
impedit
necessa-
rio sump-
tionē eu-
charistie
s; bñ de
congruo
vt notat.
S. tho. iij.
di. ix. ar.
iij. q. ij.
& iij. p. q.
lxxx. ar.
viij.

præterea ex charitate procedit: abstinen-
tia vero ex timore: vt patet ex resolutione
ne tertiū dubij. Charitas autem timori p̄-
fertur. Nec validum est q' abstinēs se pu-
tat postea melius fore dispositum: quia
fieri potest vt minus fiat dispositus. Incer-
tum est etiam si vnq̄ deinceps sit cælebra-
tur. Stat etiam q' cælebrando assequa-
tur aliquam gratiam specialem: quā ab-
stinendo non conringit nec vnq̄ fortassis
recuperabit.

¶ Vtrum liceat alicui plures missas vna
die cælebrare?

Sol. In die natiuitatis dominicæ potest q's
tres missas cælebrare: vt habetur de ce-
mis, cōsulūisti. Addūt doctores quatuor
casus necessitatis in quibus potest quis
duas cælebrare. ¶ Primus est cum in die
festo occurrit necessitas vt post missam
diei dicatur missa pro defunctis. ¶ Secun-
dus casus est cum necessitas infirmorum
exigit vt viaticum pro eis consecret.

¶ Tertius casus est cū superueniūt pere-
grini: aut occurrunt nuptiæ cælebrationē
exigentes. ¶ Quartus casus est: cū ppter
defectum sacerdotū vel paupertatē eccle-
siarū: vni sacerdoti plures ecclesiæ com-
mendantur. Alias non licet nisi vnicam
in die missam cælebrare. vt habet de cōse.

Capitulum. iij.

distin. j. Sufficit. Hoc autem cauendū est
cum quis plures missas vult cælebrare: ne
ablutionem sumat nisi in vltima: vt sic ie-
iunus permaneat & cælebret.

c. consule-
uisti d' cæ-
le. missa.
& c. ex. p-
te vñ. de
cæle. missæ
sacram.

¶ Capitulum. iij. de dubijs circa locū
cælebrandi occurrentibus. duos
continet articulos.

Art. j. Resoluens quinque dubia circa locum
cælebrandi communem videlicet eccle-
siam incidentia.

i. ¶ Quis sit locus cōmunis: debitus & cō-
ueniens ad cælebrandum missam?

Sol. Regulariter sola ecclesia consecrata.

ii. ¶ Vtrum ne quis possit licite quandoq;
extra ecclesiam cælebrare?

Sol. Potest. de licentia episcopi vel supe-
rioris: dummodo habeantur necessa-
ria ad cælebrationem requisita.

iii. ¶ Quid si in regione aliqua nō inuenia-
tur ecclesia cōsecrata: propter destructio-
nem ecclesiarum: vel si quis sit in itinere
constitutus: & præsertim in nauigatione
vbi non potest habere ecclesiam: vel con-
stitutus in exercitu honesto: vel in alio cō-
simili occurrente casu: vtrum ne quis pos-
sit alibi q̄ in ecclesia cælebrare: etiam sine
licentia episcopi?

de conse-
di. j. c. j. &
c. sicut. &
c. sequenti.
& c. nus-
llus.
b. Glo. de
cōse. di.
jc. vnicui-
que.

Capitulum

Decōse.
d. ij. c. cō
cedim⁹.

Sol. In talibus casibus potest: si habeantur ibidē cætera necessario requisita; pōt em̄ cælebrare sub diuo vel tentorio.

iiiij ¶ Vtrum in mari vel in fluminibus in quibus naues frequenter agitant̄ liceat aliis cui cælebrare?

Sol. Nullo modo debet propter periculū effusionis sanguinis.

v ¶ Vtrum in omni loco cōsecrato liceat cælebrare missam?

Sol. Non: si enim locus sit interdictus: siue a iure: vt si sit pollutus sanguine vel semina: siue a iudicæ, videlicet per sententiā interdictā latam contra locū: non licet ibi cælebrari. Et faciens contrarium in hoc casu incurrit irregularitatem.

Art. ij. Resoluens sex dubia quæ circa locū proprium, s. altare occurrere possunt.

i ¶ Vtrum in ecclesia vel alibi possit quis licite cælebrare super aliquo alio q̄ altari?

Sol. Non licet nisi super altari vel fixo siue stabili vel portatili siue viatico: quod potest poni super mensam vel arcam vel aliud huiusmodi.

ii ¶ Quale debeat esse altare super quo cælebrare licet?

Sol. Altare debet esse lapideum consecratum: integrum: non enormiter fractum.

iiiij ¶ Quibus altare debeat esse coopertum

Tertium.

& ornatum?

Sol. Duabus pallis & corporali consecratis: de lino puro factis nullo colore tinctis sed totaliter albis, mundis & nitidis.

iiiij ¶ Vtrum semper liceat sacerdoti super quolibet altari consecrato cælebrare?

Sol. Non: nam postq̄ episcopus super aliquo altare cælebrauit non licet illo die alii sacerdoti super illo cælebrare: nisi de Decōse.
d. ij. c. fi.
licentia episcopi.

v ¶ Quantum debeat esse altare portatile vt sit aptum cælebrationi super eo fiēde.

Sol. Tantum esse debet vt possit recipere pedem calicis & hostiā & q̄ sacerdos manus super ipsum cum hostia tenendo cōuenienter consecrare possit.

vi ¶ Quid si sacerdos aliquod de predictis requisitum obmittat vtrum, scilicet consecret cælebrando.

Sol. Si obseruat alia ad consecrationem necessaria consecrat sed tamen grauiter peccat scienter obmittens.

¶ Capitulum quartū de dubijs occurrentibus circa tempus congruum quo cælebrari debet: duos habens articulos,

c ij

Capitulum

Art. i. Resoluens quatuor dubia occurrentia circa tempus celebrandi commune: videlicet diem.

S. tho. iij.
p. q. lxxx
iij. a. ij. ad
iij.
Iohā. ix.

¶ Vtrum indifferenter in nocte & die liceat alicui missam celebrare?

Sol. Non licet regulariter nisi in die, hoc enim sacramentum ad tempus gratiæ pertinet: quod per diem significatur. Vnde & saluator dixit, Me oportet operari donec dies est.

De cōse.
di. j. c. nocte.

¶ Vtrum ne aliquando liceat in nocte celebrare?

Sol. Solum in duabus noctibus licet: videlicet in nocte natiuitatis xpi. & in nocte dominicæ resurrectionis.

¶ Vtrum ne liceat quandoque ante initium diei celebrare?

Sol. In tribus casibus licet. **¶** Primus: si necessitas postulet: ut si contingat aliquem infirmari ad mortem & non habeatur hostia consecrata: potest sacerdos celebrare & consecrare. **¶** Secundus casus: si episcopus sit in itineratione: tunc potest ante diem celebrare vel facere celebrari coram se. **¶** Tertius casus: si quis habeat dispensationem ab episcopo vel superiore: ut possit celebrare ante diem: alias non est tutum: nisi aliqua rationabilis & vrgens necessitas superuenerit.

Quartum.

¶ Quid si quis celebret credens diem incepisse & tamen nondum inceperit.

Sol. Quia quod parum distat nihil distare videtur talis excusatur: præcipue si de uotio hoc exposcerit.

Art. ij. Resoluens tria dubia quæ se offerunt circa tempus celebrandi propriam scilicet horam.

¶ Qua hora diei liceat missam celebrare? **S. tho. iij.**

Sol. Missæ solennes siuæ publicæ secundum p. q. lxxv. canones tribus horis celebrari debent, lxxxij. videlicet hora tertia in diebus festiuis: hora sexta in profestis diebus & hora nona in diebus ieiuniorum.

¶ In hoc tamen obseruanda videtur de beri consuetudo regionis vel religionis. **De cōse. di. c. necessesse.**

Præuate vero missæ celebrari possunt a principio diei usque ad horam nonam: hoc est usque ad meridiem.

¶ A quo tempore sumendum sit principium diei?

Sol. Principium diei non est accipiendum ab ascensu solis super nostrum orientem: sed ab illa hora qua radij solaris incipiunt illuminare nostrum hemispherium quod dicitur principium aurore: & incipit una hora & quinta parte hore: ante corporalem solis ortum.

¶ Quid si quis celebrando non obser-

c iij

Capitulum

seruet tempus debitum:

Sol. Si obseruet alia ad consecrationē necessaria: consecrat. Sed tamen si ex contēptu vel scienter tempus debitum nō obseruat: mortaliter peccat: faciens contra constitutionem & consuetudinem generalem ecclesiæ romanæ.

Capitulum. v. de dubijs quæ incidunt circa materialia exteriora quæ ad ornatum vel congruentiam celebrationis requirunt tres articulos cōprehēdit.

Arti. i. Resoluens quinque dubia quæ circa vestes indumenta sacerdotalia insurgūt.

i. Vtrum sacerdos celebraturus: specialibus debeat indui vestibus.

Sol. Sic: congruum est enim vt quibus sacerdos vsus fuit in sua ordinatione: etiā vtatur in cælebratione. Et quia in susceptione ordinis specialibus vestibus indutus fuit: ideo & talibus vti debet in cælebratione.

ii. Quot & quæ sunt huiusmodi vestes vel indumenta.

Sol. Simplicium sacerdotum sex sunt indumenta scilicet amictus siue hūerale, alba, cingulum, manipulus, stola, & casula.

iii. Vtrum requiratur qd sint benedicta siue consecrata.

Sol. Sic: debent enim esse sacrata & hon

Innocen
cius in li.
de off. iiii

Quintum

sta: nec alijs vsibus q̄ ecclesiasticis & deo dignis officijs deputanda.

De cōse.
di. i. c. ve
stimēta.

iiij. Vtrum cælebrans absq; vestibus & indumentis bñdicti efficiatur irregularis?

Sol. Non: non quia inuenitur hoc in iure positum: veruntamē scienter vel est ignorantia crassa hoc faciens: grauiter peccat

v. Vtrum necessario requiratur qd tales vestes & indumenta cæteraq; correquisita sint munda & nitida?

Sol. Sic: nam vt habetur in ca. relinqui. de custodia eucharistæ. clericis præcipitur vt oratoria, vasa, pallæ, corporalia, & vestimenta munda & nitida conseruent. Qd autem præcipitur, imperatur, & qd imperatur necesse est fieri. Si non fiat: penam habet: vt habet. xiiij. q. i. qd præcipit. Vh igitur illis q maiorē curā adhibent vt lintheamina: vel prohpudor est dicere femoralia sua sint munda & nitida: q̄ ea super quibus loquari & tractari debet sacratissimum & mundissimum corpus iesu xp̄i.

Arti. ij. Resoluēs quatuor dubia q̄ circa vasa ad cælebrandū opportuna occurrunt.

i. Vtrum ad cælebrationem missæ requirantur aliqua vasa specialia.

Sol. Sic: potiori rōne q̄ vestes sp̄ales: pp̄ corpus & sanguinē xp̄i: vt dicenter & reuerenter ibi possint loquari.

c iij

VNIVERSIDAD
DE SALAMANCA

GREDO.SALAS

Capitulum

ij ¶ Quot & quæ sint huiusmodi vasa?

Sol. Duo quæ necessario requiruntur. scilicet calix & patena.

De cōse.
di. i. c. va.
sa. & c. vt
calix.

iiij ¶ De qua materia debeant esse vasa ista?

Sol. Hæc vasa debent esse de auro vel argento nisi paupertas obsistat. In quo casu sufficit quod sint de stanno.

iiij ¶ Vtrum requiratur quod sint consecrata?

Sol. Sic: fortiori ratione quam vestes. propter causam superius expressam.

Art. iij. Resoluens octo dubia occurrentia circa circumstantias & alia exteriora requisita.

De libro
missali.

i ¶ Vtrum liceat alicui sine libro missali celebrare?

Sol. Non licet alicui: etiam si omnia memoriter sciret. Sed debet habere librum in quo ad minus missa dicenda cum canone continetur propter periculum erroris qui ex obliuione vel distractione contingere potest.

Extra de
cele. mis.
sa. c. lras.
Leuit. vj.
Sapi. vij.
Luce. xij.

ii ¶ Vtrum liceat alicui sine igne siue lumine candelæ celebrare?

Sol. Non licet: In lege enim scriptum est. Ignis in altari meo semper ardebit: quod in celebratione huius sacramenti maximè obseruandum est: vbi ille immolatur tractatur & sumitur: qui est candor lucis æterne: & qui venit ignem mittere in terram &c.

Quintum.

iiij ¶ Vtrum sacerdos solus: nullo præsentē licite possit celebrare missam.

Sol. Nullo modo licet. sed ad minus vnus debet esse præsens: qui sacerdoti celebranti ministret: & in persona ecclesiæ vel totius populi respondeat.

iiij ¶ Cuius conditionis & qualitatis debeat esse ministrans?

Sol. Ministrans debet esse masculus & clericus: aut saltem sciens ministrare celebranti & respondere. Et si fuerint plures ministrantes: debent etiā huiusmodi esse conditionis: vt notatur in can. hoc quoque de conse. di. ij. & in glo. ibidem. Vnde patet quod nulli foemine etiam si sanctimonialis fuerit: licitum est ad missam ministrare.

v ¶ Quid si ministrans aliqua causa vel occasione recedat de altari dimittendo celebrantem solum: reuersurus tamē Vtrum huiusmodi sacerdos si in missa recessare donec ministrans redeat?

Sol. Procedere debet quousque aliquid occupat in quo indigeat ministerio ministrantis.

vi ¶ Quid si ministrans recedat non reuertatur?

Sol. Sacerdos celebrans necessitate compulsus. vicem ministrantis suppleat.

vij ¶ Quid de sacerdote cluso vel heremitico & solitario. An scilicet celebrare possit

Glo. in c.
hoc quo-
q; de con-
se. di. j.

Capitulum

Sol. Si ei non suffragetur copia ministran-
tis solus celebrare potest: alias secus: vt
notatur in glo. circa solutionē quarti du-
biij precedentis allegata.

viii ¶ Quid si quis obmittat aliqd p̄dictorū
Sol. Quamuis consecret: scienter tamen
vel ex ignorantia crassa obmittens graui-
ter peccat: vt etiā circa sup̄iora dictū est.

¶ Capitulum. vi. de dubijs quæ oc-
currunt in cærimonijs consuetis & obser-
uandis in missa & circa eam: tam in agen-
dis q̄ in dicendis tres includēs articulos.

Arti. j. Resoluens decem dubia quæ oriunt̄
circa agenda & dicenda ante missam.

i ¶ Vtrū celebraturus missam: aliquid spe-
cialiter agere debeat ante missam.

Sol. Sic cum enim omne quod agere intē-
dimus per studium considerationis præ-
uenire debeamus: vt sic ad id quod agen-
dum est præparemur maximæ decet vt
fiat circa hoc dignissimum officium. ne
quis impreparatus accedens: iudicium
sibi manducet & hibat.

¶ Præterea requiritur itaq; debita ac suf-
ficiens præparatio sacerdotis: qua ita ef-
ficiatur dispositus & idoneus: vt digne ad
celebrandum possit accedere. Vnde &

Sextum.

scriptum est. Ante orationem præpara
animam tuam.

ij ¶ In quo consistat debita & satisfaciens **Ecc̄l. 18.**
præparatio sacerdotis celebraturi?

Sol. Præparatio illa consistit in debita &
sufficienti conscientie mundificatione &
adornatione: quæ prærequirunt debitā
sui ipsius probationem id est diligentē cō-
scientie suæ examinationem: secundum
q̄ apostol⁹ Corinthios monet ita scribēs
Probet autem seipsum homo &c.

1. Cor. xj.

Et ita ex toto tria

in gñe requirunt̄ ad debitā. sufficiē- tē & dignā præpa- rationē: scilicet	<table border="0"><tr><td>Probatio Purgatio adornatio</td><td>} cōscientiæ.</td></tr></table>	Probatio Purgatio adornatio	} cōscientiæ.
Probatio Purgatio adornatio	} cōscientiæ.		

iiij ¶ Qualiter: & in quibus qs seipsum p̄ba-
re & examinare debeat?

Sol. Primo & ante omnia debet cum dili-
gentia conscientiam suā discutere & exa-
minare: præsertim a proxima confessio-
ne debite facta. Si interea ne inciderit in
excommunicationem irregularitatē vel
suspensionem: aut aliqd aliud huiusmo-
di impedimentum.

¶ Secundo diligenter prospicere dehet
sine interea aliqua mala præcipue mor-
talia cōmiserit. Sine aliqua bona ad q̄ ob-
ligat̄ obmiserit: vel negligēter p̄soluerit.

Capitulum

¶ Tercio si aliqua huiusmodi inuenerit: an ex toto corde de istis doleat & ea propter deum quem offendit detestetur.

¶ Quarto an habeat firmum propositum emendandi vitam suam: & ab omnibus mortalibus cauendi in futurum propter deum.

¶ Quinto an intendat omnia confiteri ante accessum ad celebrationem & iuxta arbitrium confessoris pro eis satisfacere.

¶ Sexto utrum habeat rectam fidem cum debita intentione & conatu ad debite deuote celebrandum.

¶ Septimo an debitam diligentiam in discussione & examinatione praedictorum adhibuerit.

¶ Haec diligenter animaduertant sacerdotes concubinarij, lufiores, crapulofi, ebriofi, & alij cõsimiles in damnabili statu viuentes. Pensentq; studiosæ qualiter ad celebrandum accedant & quæ eos ultio diuina expectet.

iiiij ¶ Quanta requiratur diligentia in examinatione praedicta: ut sufficiens reputetur & debita?

Ladul. 4.
sc. di. ix.

Sol. Tanta requiritur: quātam quis faceret in magno & arduo negotio pro magna & ardua re lucranda: aut graui incommodo vitando: iuxta possibilitatem humanæ fragilitatis. ¶ Vnde si quis huiusmodi diligentiam in consciētiae suæ examinatio-

Sextum.

ne non fecerit: indigne ad istius sacramenti celebrationem atq; sumptionem accedit: quia impreparatus & ita dominici corporis & sanguinis reus iudicabitur.

v ¶ Quomodo possit quis esse aut fieri certus qd debitam & sufficientem diligentiam praetacta discussione fecerit?

Sol. Ex quo hic non requiritur euidenter certitudo: cum illa absq; diuina reuelatione haberi non possit: sed exigitur solum certitudo moralis siue ciuilis: sicut in alijs agibilibus humanis: potest quis ex probabilitatibus coniecturis post examinationem de debita diligentia factam: satis scire & certus esse: an debitam diligentiam fecerit vel non fecerit in discussione praecedentium: & hoc sufficit quemadmodum etiam dictum est supra ca. ij. art. iij. de certitudine essendi absq; peccato mortali.

vi ¶ In quo consistat debita & sufficiens conscientiae purgatio?

Sol. Talis consistit post debitam examinationem factam in peccatorum praesertim mortalium & aliorum impedimentorum si quæ per discussionem inuenta fuerint totali & omnimoda remotione vel expulsionem. ¶ Ad quam expulsionem tria praecipue requiruntur. ¶ Primum est vera & perfecta contritio & peccatorum detesta-

Additio.

Sumens eucharistiam in peccato mortali ignorato facta diligenti discussione etiam non sufficiens non peccat. s. tho. iij. per. q. lxxx. ar. iij. ad. v. & iij. di. ix. ar. iij. q. ij.

Additio.

Et etiam post confessionem

Capitulum

de mortali. non debet quis statim sumere eucharistiam nisi si necessitas urgeat. S. tho. iii. dist. ix. ar. iiii. q. i.

Bona. iiii. d. xii. & glo. in. c. de homine de celebr. missa.

tio: per quam quis deo quem offendit reconciliatur. ¶ Secundum est pura & integra confessio. ¶ Tertium est recta ac debita absolutio. Non enim sufficit quod accedens ad celebrandum sit per contritionem reconciliatus deo: sed exigitur quod etiam sit reconciliatus ecclesie: ut digne suscipiat sacramentum unitatis ecclesie: quod fit per absolutionem, quae praequirat confessionem. a ¶ Et ideo si quis post mortale commissum quantumcumque contritus fuerit accedat ad celebrandum absque confessione & absolutione: mortaliter peccat: nisi occurrat casus qui in dubio sequenti tangitur.

vii. ¶ Quid agendum si quis non possit habere copiam confessoris?

Sol. Si possit absque scandalo differre celebrationem differat quousque habuerit confessorem. Si vero imminet scandalum nisi statim celebret: tunc cum debita contritione & voluntate confitendi tempore opportuno celebret: ut scandalum euitetur.

¶ Si tamen ex negligentia sua desit confessor: quem habere potuisset si debitam diligentiam fecisset: specialiter peniteat.

viii. ¶ Quibus ornamentis conscientia celebraturi debeat esse adornata, ut digne & debite possit celebrare?

Sol. Necessarium est ut digne celebraturus

Sextum.

rus accedat ornatus: recta fide debita intentione: & sufficienti conatu ad debite reuerenter & digne celebrandum.

¶ Dicens ad debite decoratus sit humilitate, castitate, iusticia, & ceteris virtutibus quae per vestes sacerdotales significantur.

ix. ¶ Vtrum celebraturus teneatur dicere horas canonicas ante missae celebrationem?

Sol. Talis ad minus dicere tenetur ante celebrationem matutinas: alioquin mortaliter peccat. ¶ Ad alias autem horas canonicas non tenetur ante missam sub peccato mortali: nisi aliqua specialis constitutio vel approbata consuetudo eum ad hoc obliget.

¶ Nihilominus congruum videtur ut etiam primae ante celebrationem dicantur. ¶ In ceteris attendenda est consuetudo ecclesiae cathedralis vel religionis: cuius est pars vel subditus.

x. ¶ Vtrum sint aliqua alia specialiter dicenda vel agenda ante missae inceptionem a celebraturo.

Sol. In hoc attendenda est consuetudo diocesis vel religionis suae secundum quam si aliqua alia praemittantur quae ad decetiam: reuerentiam & deuotionem deseruiant: decet ut ita obseruetur. Vnde ubi consuetum est ut dicantur isti psalmi. Quam dilecta. Benedixisti. Inclina. Credidi. & De profundis cum quibusdam precibus & collectis;

Capitulum

¶ Vel etiam quidam psalmi & orationes ad lotionem manuum & inductionem sacrarium vestium & ad accessum ad altare non sunt ista a celebraturo obmittenda vel contennenda. **¶** Solet etiam premiti confessio generalis publica & osculatio altaris: apud quosdam thurificatio: precipue ante missas solennes: quæ suo modo etiam sunt obseruanda.

Art. ij. Resoluens quatuordecim dubia occurrentia circa dicenda & agenda in missa; modumq; dicendi atq; agendi.

i **¶** Quæ sunt dicenda & agenda in missa & quomodo?

Sol. Generaliter illa dicenda & agenda sunt. & eo modo quæ & secundum quod ordinatio ac consuetudo diocesis vel religionis celebrantis obseruat.

ii **¶** Vtrum sacerdos in missa debeat vel possit aliquid aliud dicere q̃ i libro missali continetur?

Sol. Magis expedit q̃ nihil aliud dicat: potest tamen cogitare aliqua deuotionem excitantia. Si igitur affectum habeat ad aliqua dicenda pertranseat illa cogitando atq; meditando.

iii **¶** Vtrum verba canonis debeant dici secreta: sicut & orationes in missa quæ secreta vocantur?

ar. c. visum
de conse.
di. j.

Sextum.

Sol. Sic: propter multas causas: quas non est opus recitare.

iiii **¶** Vtrum cætera præter canonem & secretam vel secretas si plures accipiantur debeant alta & audibili voce dici.

Sol. Ita expedit fieri. Non enim absq; cā rationabili ecclesia fecit distinctionem inter canonem & alia dicenda: per hoc nāq; excitantur & edificantur astantes. Si tamen solus ministrans affet: qui fortassis (vt apud quosdam religiosos consuetum est) postea sit celebraturus: & sub ministratione se aliquāliter recolligat meditando non videtur hac de causa necessarium: debet tamen nihilominus consuetudo loci obseruari.

v **¶** Vtrum in memorijs viuorū & mortuorum: debeat aliquorum fieri nominatio?

Sol. Non est necesse. Si tamen celebrans ex nominatione eorum sentiat deuotionem augeri: poterit nominari: cauēdo nihilominus prolixitatem propter astantes.

vi **¶** Vtrum sacerdos cupiens aliquorū nominatim habere memoriam: possit ante celebrationem hoc facere?

Sol. Expedit vt ita faciat: p̃sertim si publicæ & coram multis sit celebraturus: vel si multorum nominatim memoriā habere velit. **¶** Sicut etiā expedit vt celebra-

ar. xiiij. q.
ij. c. cum
grauia r.
c. non ex
timemus
& glc. de
cōse. di. j.
c. visum.

d

Capitulum

turus habens desiderium dicendi vel meditando alia specialia pro deuotione maiori excitanda: circa sumptionem sacramenti hoc faciat ante celebrationem: vel etiam sub celebratione si missa in noctis cante & tempus aptum ad hoc habeatur.

vii ¶ Vtrum requiratur attentio celebrantis circa dicenda & agenda?

Sol. ¶ Quemadmodum non necessario requiritur actualis intentio: vt superius, c. iij, arti. iij, circa resolutionem tertij dubij dictum est. Ita etiam non necessario requiritur actualis & continua attentio: virtualis tñ semp est necessaria. ¶ Est autē virtualis attentio: virtus quædam relicta ex actuali attentione præuia: & intentione siue proposito perseverandi in tali attentione actuali. Et hæc etiā sufficit. Nisi interruptatur per actualem attentionem sibi contrariam siuæ voluntariam conuersionem vel euagationem ad alia. ¶ Verū tamen studiosam diligentiam adhibere debet celebrans vt actualem attentionem retineat: & ne ad alia distrahatur: quoniā si quis debitam diligentiam nō adhibeat a peccato non potest excusari.

viii ¶ Vtrum ad debite & digne celebrandum: requiratur deuotio in celebrante

Sol. Deuotio duobus modis pōt accipi:

Sextum.

¶ Primo pro voluntate prompte tradendi se ex dilatione ad ea q̄ pertinent ad dei famulatū. ¶ Scdo pro feruore dilectionis eleuari ad deū. ¶ Et scdm vtranq; modū dupliciter pōt esse deuotio. Quædā em̄ est actualis: qñ, s. actualiter voluntas propter se tradit diuino obsequio: vel mens actualiter feruet in dilectione. Alia est virtualis vtcū ex actuali & p̄uia deuotione: relinquitur quædā virtus quæ ad actus sequentes concurrat. ¶ Circa actualē deuotionē duo sunt cōsideranda, s. deuotio ipsa: & conatus ad acquirendū eā. ¶ Circa officium etiam missæ duo attendenda sunt, s. missæ celebratio & ad celebrandū debita præparatio. ¶ Sacerdos itaq; celebraturus in præparatione circa examinationem & probationē sui ipsius tenetur habere deuotionem primo modo dictam actualiter: homines enim est præparare animum. ¶ De hac deuotione videñ esse intelligenda glosa. j. Corin. xj, dicens. Indignus est: qui nō deuota mente accedit ad eucharistiam.

¶ Ad deuotionem vero secundo modo dictam actualiter habendā non tenetur. Ille enim feruor dilectionis a domino gratuite datur. Vnde aliquando desideratus dari: denegatur: vel datus: subtrahitur

d ij

Capitulum

bitur alicui: secundum q̄ dispositio eius meretur: vel saluti suę dominus nouerit expedire. ¶ Veruntamen cælebraturus tenetur toto conatu illum feruorem desiderare: & possibilem diligentia adhibere: faciendo totum quod in se est vt sibi detur. Nitendo omnem tēporem: distractionem euagationem mentis expellere & si aliquid huius occurrat: deliberate non tenere: hoc enim faciendo: non censetur indignus sed sufficienter deuotus accedere. Vnde si pro tunc ille feruor ei non detur non debet propter hoc a cælebratione abstinere: sed absq̄ scrupulo cælebrare. ¶ In ipsa autē cælebratione nō requiritur de necessitate deuotio actualiter primo modo accepta: sed sufficit: & etiam requiritur virtualis ex actuali p̄cedente relicta. ¶ Licet etiam non requiratur actualis deuotio secundum modo dicta eo q̄ non est in libera potestate n̄ra: requiritur tamen & sufficit desiderium cū populi conatu actuali ad acquirendum illam deuotionem: ita q̄ cælebrans faciat quod in se est. cor sursum eleuando: prout & ipsæ astantes excitat & hortatur cū dicit. Sursum corda. ¶ Circa quod dicit. Cyprianus papa: vt habet de cōse. di. i. quando. Ideo sacerdos præfationē præ-

Nota.

Sextum.

missa parat fratrum mentes dicendo. Sursum corda: vt dum respondet plebs. Habemus ad dominum: admoneatur nihil aliud q̄ dominum cogitare debere. Clauditur contra aduersarium pectus: & soli deo pateat: nec ad se hostē dei venire patiatur. Hæc ibi.

ix ¶ Vtrum cælebrans debeat stare capite discooperto.

Sol. Sic. vt habetur de conse. di. i. c. nullus. Nisi occurrat rationabilis causa coopertiendi. Vnde si quis absq̄ tali causa stet coopertus: grauetur peccat: vt habetur ex eodem capitulo.

x ¶ Cū quo debeat fieri ablutio post summptionem sanguinis?

Sol. Cum vino vt habetur in. ca. ex parte de cæle. mis. Cuius ratio inferius ultimo ca. reddetur.

xi ¶ Vtrum sacerdos post missam inceptā licite possit desistere: officiū nō pficiendo. Sol. Non potest nisi occurrat aliqua ratio nabilis & sufficiens causa.

xii ¶ Quid agendum si sacerdos post missam inceptam moriatur vel in talem infirmitatem aut debilitatem incidat: vt non possit perficere.

Sol. Si aliquod istorum cōtingat ante cōsecrationem. non est necessarium q̄ missa

d iii

Alioquin peccat mortalit̄ vt p̄ de conse. di. i. c. nullus.

S. tho. iij.
per. q̄sti.
lxxx. ar.
j. ad. j.
vij. q. j. c.
nihil.

Capitulum

per aliū pficiatur: potest tamē fieri si absit
alius sacerdos dispositus. Et ille incipiat
vbi prior dimisit: quod si nesciat: potest
incipere a principio. ¶ Si vero aliquod
prædictorum contingat post consecratio-
nem corporis & ante cōsecrationem san-
guinis: vel post cōsecrationē vtriusq; tūc
debet suppleri & perfici missa per aliū
dispositum. ¶ Si autem contingat hoc in
prolatione verborum consecrationis cor-
poris: verbis iam in parte pronunciatis:
similiter perficiatur per aliū: qui incipiat
ibi. Qui pridie. Et si illud contingat in cō-
secratione sanguinis: incipiat ibi. Simili-
modo. ¶ Sic etiam agendum videtur cū
dubitatur: vtrum prior sacerdos incepit
verba consecrationis proferre: & nō pfe-
cerit. ¶ Nec reputandum est tūc fieri ite-
rationem. Quia nō intelligitur iteratum
quod ambigitur esse factum.

xliij. ¶ Quid agendum si cælebranti sanguis
per nares erumpat: vel fluere incipiat.

Sol. Paufare debet reclinando vel seden-
do: donec fluxus cesset. Cauere autē de-
bet ne vestes vel aliqua sacra per sangui-
nem coinquinent: recipiendo illū vel in
aliquo vase vel panniculo prout discre-
tione suæ melius conuenire videat. ¶ Si
aut illæ fluxus restringi non posset neq; sa-

Sextum.

cerdos officium perficere tunc agendum
est vt in casu dubij præcedentis.

xliij. ¶ Quid si sacerdos obmittat aliqd vel
aliqua de dicendis vel agēdis in missa.

Sol. Si obseruet ea quæ necessario ad con-
secrationē requiruntur: consecrat: sed tñ
grauiter peccat si scienter obmittat aliqd
notabile ex institutione vel cōsuetudine
ecclesiæ ad hoc officiū requisitū: vt puta
missæ introitum: Epistolam: Euangelium
vel aliud huiusmodi. ¶ Si autē aliqd mo-
dice reputationis: vel ex negligentia ali-
quid obmittat: minus peccat. Diligentis-
simæ tamen eauere debet ne contingat.

Nota.

Ar. iij. Resoluēs q̄tuor dubia q̄ occurrūt cir-
ca dicēda: agēda: & cauēda post missæ cæ-
lebrationem. ¶ Vtrū aliqua spāliter sint (ledrationē.
dicēda post missæ cælebrationem?

Sol. Sic: pmo nāq; & oīa dicēde sunt corde
& ore: debite & deuote gr̄arū actiōes. Cū
em̄ vr & ip̄e celebrās ī pfatiōe ptestat̄ di-
gnū & iustū sit atq; equū & salutare: vt se-
p̄ & vbiq; dño gr̄e agant: q̄a ī nullo loco
vel tpe nobis bñficia sua clemēter largiri
cessat: dignissimū, iustissimū: & eq̄simū
est: vt hoc fiat p̄ hui⁹ bñficii pceptionem
& tāto diligētī⁹ atq; deuoti⁹: q̄to inī oīa
bñficia hoīb⁹ a deo collata: illd̄ vnū d̄ ma-
ximis habet. Nō solū aut iō gr̄as agere de-

d iij

Capitulum

bet cælebrās ne ppter ingratitudinē de
tāto bñficio grauius iudicetur a domino
sed & vt de tali gratias debitas exhibēs:
potiorum beneficiorum dign⁹ efficiatur:
& præcipue: vt ad crastinam cælebratio-
nem: vel saltem spiritualem istī⁹ sacramē-
ti sumptionem ad quam semper tenetur
esse dispositus: præparatio reddatur. Sē-
per enim cælebratio præcedēs dispositio
ac præparatio esse debeat ad sequētem.
¶ Magis autē attendēda est in huiusmo-
di gratiarum actione feruida cordis deuo-
tio: q̄ proluxa labiorum oratio.

ij ¶ Vtrum post cælebrationē aliqua etiā
singulariter sint agenda?

Sol. Sic: debet enim is qui cælebrauit in
omnibus timorate virtuosæ & exempla-
riter se habere: & i bonis occupationib⁹
exercitijsq; salutaribus consolationem
& delectationem querere. vt in meditan-
do psallendo, orando, studendo, scribēdo
legendo, docendo: & horas canonicas de-
bite persoluendo. Ita vt & diabolus nūq̄
eum ociosum inueniat: de conse. di. v. ca.
nunq̄. & ad futura dona paratior fiat.

iii ¶ Quæ sint sacerdoti post cælebrationē
cauenda?

Sol. Maximæ cohibenda est lingua: ne lo-
quatur leuia: inutilia: scurrilia vel dolosa

Septimum.

verba. Sic etiā visus ne videat vana. Et
suo modo sensus cæteri sunt custodiendi
præcipue etiam crapula & æbrietas fu-
gienda: ioci & ludi vitandi. ¶ Et vt hæc fa-
cilius fieri possint: studendum est: vt di-
cit beatus Gregorius vt semper animus
in suo pōdere & vigore seruet: ne postea
eum fluxa cogitatio dissoluat: ne vana le-
ticia mentem surrepat: & lucrū compun-
ctionis anima per incuriam fluxe cogita-
tionis perdat.

iiii ¶ Vtrum statim post missæ cælebratio-
nem: sit comedendum vel bibendum.

Sol. De iure non debet fieri. Vnde in ca-
none tribus: de conse. di. ij. dicitur. Si ma-
ne dominica portio editur: vsq; ad sextā
ieiunent ministri qui eā sumpserunt. Et
Et si tertia vel quarta hora acceperint: ie-
iunent vsq; ad vespas. ¶ Sed consuetu-
dine hoc ius non seruatur: propter reue-
rentiam tamen tanti sacramenti: dignum
est vt a cibo & potu abstinenceatur do-
nec debite gratiarum actiones sunt red-
dite: & ita etiam interea species sacramē-
tales verisimiliter existimentur corrupte.

¶ Capitulum septimum de dubijs
occurrentibus circa materiam ad conse-
crandum aptam. videlicet panē & vinū:
sex continet articulos.

Additio.
S. tho. iij.
p. q. lxx.
a. viij. ad
vi. & iij.
dist. viij.
q. i. ar. iij.
dicit qd
post sum-
ptionē eu-
charistiæ
an prædi-
um suffi-
cit modicū
inter
uallum.

Capitulum

Art. i. Resoluens sex dubia q̄ incidunt circa panem consecratum siue hostiam ante q̄ consecratur.

S. tho. iij. per. q̄sti. lxxiiij. ar. iij. extra de celeb. missa. p. c. literas.
¶ Quis & qualis debeat esse panis: vt cōsecrari & ex eo confici possit corpus xp̄i?
Sol. Debet esse triticeus: aqua naturali cōfectus & azimus: idest non fermentatus.

¶ Quid agendū: si sacerdos percipiat panē nō esse triticeū: vel alia q̄ naturali cōfectum: aut fermentatum?

Sol. Si aliquid istorum percipiat ante inceptionem canonis, panē illū remoueat, & aptum apponat. Et sine alicuius repetitione procedat. **¶** Si post inceptionē canonis & ante verba consecrationis: remoueat vt supra: & canonem reincipiat, hoc videtur tutius & conuenienti⁹. **¶** Si post v̄ba cōsecrationis panis, & siue añ siue p̄ consecrationem sanguinis: ante tñ sumptionem panis: remoueat ille panis: & recipiatur aptus atq; consecratur, vt supra. Panis vero supra quem prolata sunt verba consecrationis reuerenter tractetur & sumatur a celebrante post sumptionē sanguinis vel a ministrante.

¶ Si post sumptionem illius panis: & ante sumptionem sanguinis recipiatur de nouo panis aptus & consecretur: vt supra atq; sumatur nō obstat q̄ ieiuniū sit solutū

Septimum.

p̄ sumptionē panis nō consecrati, q̄a p̄ceptū de p̄fectiōe hui⁹ sacramenti maioris est ponderis q̄ p̄ceptū q̄ hoc sacramentum a ieiunis sumatur.

¶ Si post sumptionē sanguinis reponatur nouus panis aptus: vt supra & nouū vinum & cū repetitione canonis fiat noua consecratio vtriusq; atq; sumptione sacramentum maneat imperfectum.

Si nō panis apt⁹ & debitus h̄i nō posset ante cōsecrationē deferať missa incepta.

¶ Quid agendū si panis appositus percipiatur esse corruptus?

Sol. Quia panis corruptus d̄r q̄ substantiā & speciē panis pdidit vel ex putrefactio ne vel vetustate vel alio hmōi qd̄ p̄cipi potēs cū cōtinuitas soluit̄, & sapor, odor, color, aliaq; accidētia mutata sunt. Ideo nō est panis neq; consecrabilis.

¶ Si ergo percipiatur aliquo modorum circa p̄cedens dubium expressorū agatur etiā in modo quo ibidem dictum est.

¶ Quid agendū si panis nō fuerit appositus vel post appositionē ablat⁹: & nō p̄cipiat̄ donec veniat̄ ad v̄ba consecrationis

Sol. Appoat̄ panis aptus, repetať canon & fiat consecratio illius.

¶ Quid agendum si panis sit dispositus ad corruptionē, sicut notari pōt ex aliqli

S. tho. iij. p. q. lxx iij. ar. vj ad. iij.

Capitulum

mutatione saporis vel odoris: vel si habeat foramen vel fracturam: aut ablata sit aliqua particula. vel non sit rotundus ut moris est: vel habeat maculam aut alium defectum consimilem.

Sol. Si aliquis istorum casuum occurrerit & percipiatur ante consecrationem propter reuerentiam sacramenti remoueatur panis ille & apponatur alius aptus. Si autem alius haberi non possit procedat nihilominus in missa & perficiatur nisi defectus in pane a deo notabilis fuerit quod graue scandalum astantium timendum sit si procedatur. Si vero post consecrationem percipiatur talis effectus: aut in ipsa consecratione procedatur & perficiatur officium.

vj ¶ Vtrum in aliquo casu sacerdos licite possit legere vel cantare missam & non consecrare panem suae conficere corpus christi?

Sol. In nullo casu licet. Grauius enim peccat presbyter criminofus qui se celebrare simulat & non celebrat: quam si celebraret. ¶ Prorsus itaque falsa remedia sunt abijcienda: quae sit veris periculis grauiora.

Art. ij. Resoluens octo dubia quae occurrunt circa panem consecratum suae corporis christi ante sumptionem.

i ¶ Vtrum sacerdos consecrans panem teneatur sumere?

Septimum.

Sol. Quotiens sacerdos consecrat: teneatur sumere? De cōse. di. ij. c. re latum.

ij ¶ Vtrum in praedicto casu teneatur semper totum sumere?

Sol. Non semper tenetur. Si enim sacerdos consecret plures hostias pro viatico infirmorum reseruandas vel alijs pro tunc dispensandas non tenetur nisi unam sumere. ¶ Si etiam aliquis sub missa incidet in infirmitatem ubi immineret periculum mortis: & non haberetur alia hostia consecrata: debet sacerdos illam quam ipsae sumpturus erat totam diuidere: & partem infirmo dare. ¶ Si etiam post sumptionem sanguinis & ablutionis reperiretur aliqua notabilis particula hostie consecrate vel tota hostia consecrata: reseruari debet & non pro tunc sumi: ut infra tangetur.

iiij ¶ Quid agendum: si deprehendantur aliqua particulae super corporali palla vel patena suae de hostia consecrata sint resolute?

Sol. Diligenter recolligatur & sumantur cum hostia sumenda vel sanguine ante sumptionem ablutionis.

iiij ¶ Quid agendum si propter frigus aut aliam causam accidentalem hostia vel pars eius ceciderit in calicem de manu sacerdotis

ms sine

Extra de cele. miss. fac. de homine.

Capitulum

Sol. Si tota hostia inciderit: nihil iterandū est sed obseruatis cæteris obseruandis sumatur simul cū sanguine. ¶ Si vero pars aliqua in manu remanserit frangatur illa & pars vna mittatur calicem & procedatur ulterius more consueto.

v ¶ Quid agendum: si ceciderit hostia consecrata vel pars eius super terram: vel lapideum: vel pannum: aut aliud cōsimile?

Sol. Statim reuerenter leuetur: & reponatur illuc vnde cecidit: perquiraturq; diligenter si aliquæ particulæ de hostia resolute ibi remanserint: quæ cōsimiliter leuentur. Deinde locus vbi hostia iacuit radatur: & ab rasa cōburantur: cineresq; in sacrario reponantur. Et si locus nō possit conuenienter statim radi circumsignentur: & coopriatur ne pedibus tangatur: donec commodi radi possint.

¶ Si vero super pannū, vestem: aut aliud huiusmodi ceciderit: diligenter excutiat pars illa vbi iacuit super corporale vel patenam: poterit insuper lauari: & aqua lotionis in piscinam mitti. ¶ Et vbi occurreret casus: qd sacerdos non posset cōuenienter vel sine graui scandalo leuare: vel si esset periculum in mora: vt timeretur qd animal brutum aut puer sumeret: vel pedibus cōculcicaretur vel aliud huiusmo-

Septimum.

di: tunc debet reuerenter leuari a ministro strante: vel alio etiā laico si non absit aliquis sacerdos: & porrigi ad manū celebrantis.

vj ¶ Quid agendum si sacerdos casualiter tangat hostiam cum naso, barba, veste, vel alio huiusmodi.

Sol. Si notabiliter tetigerit ita vt verisimiliter timeri possit qd aliqua particula minima hostie ibidem manserit adherens: statim post sumptionem hostie vel ante si cōmode fieri possit: fricetur cum extremitate patene super corporale illa pars nasimenti: vel illius quo tacta fuit hostia: Deinde excutiat corporale super patenā & si aliquid ibi appareat de hostia: fumatur vel mitatur in calicem: & fumatur cū sanguine: & nihilominus post abluionē digitorū discretelauetur vel humectetur cum digito eadē pars recontacte, & abstergetur cum panniculo abstersiuo quo calix abstergi solet. Si cum veste aut alio cōsimili tetigerit: excutiat pars illa super patenam vel corporale & agatur vt supra.

vij ¶ Quid agendum si hostia consecrata: per ventum vel aliquo alio modo fuerit amota de altari & a missa?

Sol. Fiat diligentissima perquisitio ad inue-

Capitulum

niendum hostiam: quæ si inuenta fuerit: reuerenter reponat & procedat in missa.

¶ Si vero inueniri non possit: accipiat nova hostia: reincipiat canon & consecratur: deinde procedat modo consueto.

viii ¶ Quid agendum: si cum fumendum est sacramentum corporis christi miraculose appareat sub specie carnis vel pueti vel aliqua alia non conuenienti humane refectiōi?

Sol. In tali casu non est fumendum. Nec propter hoc sacerdos efficitur transgressor precepti, quo mandatur: ut sacerdos consecrans sumere debet consecratum: quia quæ miraculose fiunt: legibus non subduntur.

Art. iii. Resoluens septem dubia circa panem consecratum siue corpus christi post sumptionem occurrentia.

i ¶ Quid agendum sit, si in sumptione sanguinis remaneat pars hostie in fundo calicis.

Sol. Cauendum est ne infundatur vinum ut cum illo sumatur: quia si cum vino sumeretur ex quo vinum citius descenderet in stomachum & praeueniret descensum illius partis hostie. tunc iam solutum esset ieiunium & ita sacerdos non ieiunaret: quod in hoc casu fieri non debet cum aliud & facile remedium haberi possit

Septimum.

hoc videlicet ut digito consecrato ducat illa pars ad labium calicis & inde sumat postea digitus suggatur & abluatur cum vino & illud etiam sumatur.

ij ¶ Quid agendum: si post sumptionem sanguinis reperiantur aliquæ particule siue reliquiae resolute de hostia.

Sol. Si certum sit quod sint resolute de hostia consecrata: & reperiantur ante sumptionem ablutiois statim sumantur. ¶ Si post sumptionem ablutiois reperiantur: & sit aliqua ita magna quod possit absque periculo tractari & reseruari: tunc reseruetur usque ad proximam celebrationem: in qua cum hostia sumatur, nisi graue scandalum timeatur euenire ex reservatione. ¶ Si autem omnes sunt adeo parue quod absque periculo tractari & reseruari non possint: tunc sumantur non obstante quod prius sumpta sit ablutio: quia quod diu sacerdos est in actu perfectionis sacramenti refectionis reliquiarum: quicquid sit: dicitur fieri mox & incontinenti nullo actu contrario inter medio: id est quasi simul sumeret omnia antequam censeatur non ieiunus. ¶ Vbi etiam solutum esset ieiunium: non obstaret: quia preceptum de perfectione sacramenti maius est: ut supra patuit. ¶ Cautum tamen videtur ut ante ablutioem reliquiae dili

Capitulum

genter perquirantur & recolligentur atq; sumantur.

¶ Si vero dubium sit vtrum reliquiæ iste resolute sint de hostia consecrata vel non consecrata agatur vt dictum est, cum hac tamen generali intētiōe ac conditione si sint consecrate.

¶ Quid agendum si post sumptionē sanguinis reperiatur aliqua hostia integra?

Sol. Si certum sit qd sit consecrata & reperiatur ante sumptionē ablutionis: statim sumi potest vel reſeruari. **¶** Si cetiā agendum est: si supermāserit aliqua hostia de eis quibus alij communicauerunt. Si post sumptionem ablutionis inueniatur: reſeruetur pro viatico: vel in ſequenti cēlebratione ſumatur. **¶** Si vero dubium sit: an sit consecrata: agatur eodem modo: cum hac tamen conditione si sit consecrata.

¶ Quid agendum: si quis post sumptionem corporis xpī statim patiaſ vomitū?

Sol. Reuerenter recolligantur ſpecies panis si diſcerni poſſunt & reponantur in ſacrario: vel ſumātur ab aliquo: si saltē aſſit aliquis ad ſumendū diſpoſitus abſq; nauſea: & ea in qbus inuente fuerint ſpecies comburantur: & cineres in ſacrario recōdantur.

¶ Quid agendum: si quis post sumptionem

Septimū.

nem ex infirmitate ſtatim emittat per ſeſceſſum quod ſumpſit?

Sol. Recolligantur ſpecies: & fiat ſicut in caſu præcedentis dubij.

¶ Quid agendum: si hostia consecrata & reſeruata reperiatur putrefacta vel aliunde corrupta.

Sol. Reuerenter tractetur: & in ſequenti miſſæ cēlebratiōe ſumatur poſt ſumptionem ſanguinis. Si vero ſumi non poſſit: recondatur in ſacrario.

¶ Quid agendum: si hostia consecrata comesta fuerit a mure vel alio bruto animali?

Sol. Si animal iſtud ſtatim apprehendi poſſit aperiatur corpus eius: & diligenter perquiratur tam in ore q̄ in inteſtinis si aliq̄e ſpecies inueneri poſſint: quæ ſi inueniantur recolligantur & recordantur in ſacrario. Corpus vero animalis cōburatur: & cineres ſimiliter recondantur.

Artic. iij. Reſoluens quatuordecim dubia circa vinum priuſq̄ conſecretur incidētia.

¶ Quod & quale debeat eſſe vinum: vt ſit aptum ad conſecrandum?

Capitulum

Sol. Debet esse
vinū vitis
de vna ex
pressum; &
iō non pōt
hoc sacra-
mentū cō-
fici in

Aqua vinata seu
aqua sup fusa su-
p acervos vuarū
post vinū exp̄ssū. quia
Agresto .i. succo nō est
de vna immatura vinū,
expræssio. —
Aceto, —

Malogranato-
rum.

Mororum.

Cæraforum.

Vitis adhuc i

Vino.

vua contento, quia nō est expræssum de
vua: vnde magis habet rōnē comestibilis
q̄ potabilis.

ga nō est vinū.

ij ¶ Quid agendū: si loco vini fuerit aqua
vel alius liquor positus in calicem.

Sol. Si sacerdos hoc percipiat ante conse-
crationem panis & vinū habere nō pos-
sit: missam deferat imperfectam. Si autē
vinum habere possit: effundat priorē li-
quorem: & imponat vinum cum aqua: p-
cedatq; vltterius nihil repetendo. ¶ Si
vero percipiat post cōsecrationem panis
& ante consecrationem calicis: & vinum
non possit habere: procedat nihilominus

Septimum.

corpus christi sumendo absq; sanguine:
& missam terminando. ¶ Sed si possit ha-
bere vinum: effundat liquorem: & prepa-
ret calicem m vt supra: procedatq; ad conse-
crationem calicis. Incipiendo ibi Simili
modo: nihil repetēs de prius lectis. Si autē
percipiat hoc post cōsecrationem calicis
& ante sumptionem atq; diuisionem hos-
tie: tunc effundat illum liquorem in aliud
vas: qui postea propter reuerentiam ver-
borum consecrationis super ipsum prola-
torum: mittatur in piscinam: Imponatq;
vinum aqua mixtum in calicem: quo fa-
cto accedat ad cōsecrationem sanguinis
reincipiēdo ibi. Simili modo & deinde p-
cedat more consueto. Vbi vero vinū ha-
beri non posset: sumendū est corp⁹ absq;
sanguine: vt in casu pcedenti. Et ita etiā
in sequentibus agendum est: si vinum ha-
beri non possit. Sed si hostia sit diuisa: &
pars missa in calicem: tūc caute extrahat
illam partem: & reponat super patenam:
& liquorem effundat in aliud vas: quem
postea sumat post ablutionem, vel in sa-
crario recondat: propter reuerentiam ho-
stie consecrate imposite in ipsum. Dein-
de imponat vinum cū aqua: & reincipiat
vbi prius procedendo ad consecrationē
sanguinis. Et quia illa pars hostie q̄ ex-

e iij

Capitulum

tracta est de calice nō potest bene tracta
ri ppter humectationē : ideo capiat aliā
partem hostie non humectatā : & cū vobis
ac signis consuetis mittat in calicem par
tem vero humectatam sumat cū alia par
te non humectata : & procedat vlteri⁹ mo
re solito. ¶ Si vero prædictum liquorem
percipiat post sumptionē corporis : ante
tamen sumptionē & gustationē istius li
quoris indebiti : tunc sicut prius extrahat
partem hostie missam in calicem : & repo
nat super patenam : & faciat cum liquore
vt prius. Imponatq; vinum cum aqua : &
consecret sanguinem : reincipiendo vt su
pra. Et vbi facienda sunt signa super cali
cem cū hostia anteq̃ diciť & etiam cū di
ciť. Pax dñi &c. faciat signa illa absq; ho
stia super calicem. In cæteris pcedat mo
re soluto : tādē sumat partem hostie hu
meccatam & postea sanguinē : & missam
perficiat vt consuetum est. ¶ Sed si liquo
rem illū sumere incepit : & adhuc in ore
teneat vel partim deglutierit : dummodo
pars hostie in calice remanserit : emittat
discrete ex ore in aliud vas : & extrahat
partem hostie : & agat cum liquore & cæ
teris vt in casu præcedenti. ¶ Si autem
etiam partem hostie in os susceperit non
tamen transglutierit : discrete & caute to

Septimū.

tum emittat ex ore in calicem : deinde ex
trahat partem hostie vel particulas eius
si in particulas resoluta fuerit : & faciat in
ceteris vt supra. Si vero partem hostie cū
liquore sumpserit : tunc nisi graue scanda
lū timeatur : apponenda est alia hostia cō
secranda : & calix cum vino & aqua prepa
rādus : & reincipiēdū est a canone & vtrū
q; cōseruandū atq; sumendū. ¶ Sed
si graue scādalum timeatur ex appositio
ne noue hostie : tunc solum preparetur ca
lix cum vino & aqua & incipiatur ab illo
loco. Simili modo & concludat cum istis
verbis : hæc quotiencunq; feceritis in me
moriā facietis : & statim sanguis sic cō
secratus sumatur.

¶ Nec obstat in istis casibus : solutio ieiū
nij : quia præceptum de perfectiōe sacra
menti maius est q̃ præceptum de ieiunio
vt supra dictum est. In omnibus etiam di
ctis casibus cum tali cautela & discretio
ne agendum est : vt quantuncunq; fieri
poterit scandalum euitetur. Vnde neq;
hostia neq; calix iterato eleuari debet : si
prius facta fuerit eleuatio.

¶ Qui d agendum : si impositum sit vinū
corruptum?

Sol. Quia vinū corruptum speciē vini atq;

e iij.

conseruandū

S. tho. iij.

p. q. lxxx

iiij. ar. vi.

ad. iij. vt.

p. 3. c. com

perimus

& c. rela

tū de cen

se. di. iij.

Capitulum.

substantiam amisit: sicut mutatio accidentium demonstrat. Ideo non est consecrabile. Cum ergo percipitur esse corruptum aliquo modorum expressorum in præcedenti dubio: agatur ut ibidem expositum est.

iiij. ¶ Quid agendum: si vinum non sit impositum calici: neque aliquis alius liquor: sed dimissus sit vacuus?

Sol. Quam cito percipitur imponendum est vinum aqua mixtum & ulterius procedendum. ¶ Si autem vinum haberi non possit: & fuerit ante consecrationem panis: tunc missa deferatur imperfecta. ¶ Si vero consecratio panis facta sit: procedatur in missa ut circa secundum dubium huius articuli tactum est.

v. ¶ Quid agendum: si vinum sit dispositum ad corruptionem non tamen corruptum ut si ace scat: vel si sit pendulum aut foetidum immundum aut alium consimile habens defectum?

Sol. Si percipiatur ante consecrationem calicis remoueat & apponatur vinum aptum si haberi possit. Si autem haberi non possit: vel si percipiatur post consecrationem: procedatur & perficiatur officium.

De cōse.
di. ij. c. cū
omne.

vi. ¶ Vtrum in musto possit confici hoc sacramentum?

Sol. Potest confici: sed non debet si non sit

Septimum.

defecatum vel purificatum: nisi necessitas cogat: qua cogente: posset etiam exprimi de vua in calicem.

vij. ¶ Vtrum vino consecrando possint vuae integre permisceri?

Sol. Hoc fieri non debet quoniam prohibitum est. ut habetur de conse. di. ij. didicimus. Neque permisceri debet mustum ex vua pressum in calicem.

viii. ¶ Vtrum confici possit hoc sacramentum innectare suae vino condito: aut per species aromaticas collato.

Sol. Quamdiu natura & species vini manet: potest confici: non tamen fieri debet: nisi casu in necessitatis.

ix. ¶ Vtrum possit confici in vino puro absque commixtione aquae?

Sol. Potest: sed non debet. Vnde si sacerdos ante consecrationem depræhendat aquam non esse commixtam: statim commiscere debet.

x. ¶ Quae & qualis debet esse aqua: quae vino permiscenda est?

Sol. Aqua debet esse naturalis suae elementaris & pura.

xi. ¶ Quanta debeat aqua vino amisceri?

Sol. Tam modica debet imponi: ut vinum in sua natura & specie possit permanere. Si enim a natura sua mutaretur: non posset celebrari.

S. tho. iij.

p. q. lxx

iiij. ar. viij.

ad. iij.

c. perni

ceriosus.

extra de

Capitulum

confici. Vnde vna gutta aquæ quæ tuncunq; parua dummodo debito tempore fuerit imposita vt possit fieri mixtio: sufficit: & præcipue si vinum sit debile.

xij **Q**uæritur Vtrum sufficiat quod aqua fuerit admixta vino adhuc existente in dolio.

S. tho. **Sol.** Non sufficit. Quia enim cōmixtio illa sacramentalis est. Ideo fieri nō debet añ. q̄ mysteria inchoentur: vel fiat præparatio ad inchoandū & ad tardius imminente oblatione vt possit fieri transmutatio in vinum.

xiiij **Q**uæritur Vtrum quis licet possit non consecrare vinum facta consecratione panis?

Sol. Non potest licite: perfecta enim debet esse sacramenta. Christus autem hoc sacramentum sub speciebus panis & vini instituit: vnde vtrūq; offerri: consecrari: & sumi debet.

xliij **Q**uæritur Quid agendum: si sacerdos deprehendat vinum esse congelatum in calice cum vult consecrare?

Sol. Sacerdos curam adhibere debet vt resoluatur: vt per applicationem prunarū, aut panni calefacti vel manuum calefactarum aut per infusionem vini calefacti vt recipiat rationem actualem potus. Si tamen non resolveretur: nihilomin⁹ posset confici: quia per congelationē na-

Septimum.

tura vini non est corrupta. Hoc tamē caueri debet quantum fieri potest.

Art. v. Resoluens octo dubia quæ circa vinum cōsecratum suæ sanguinem christi ante sumptionem occurrunt.

i **Q**uæritur Quid agendum: si sacerdos post consecrationem recolat vel deprehendat aquā non fuisse admixtam vino: vtrū videlicet adhuc debeat admiscere?

Sol. Nullomodo debet aquam vino consecrato admiscere: quia sequeretur corruptio sacramenti ad minus in aliqua parte quod caueri debet: si fieri possit. Sed procedat sine admixtione aquæ. Admixtio enim aquæ non est de necessitate consecrationis: sed consecrantis.

ii **Q**uæritur Vtrum sacerdos semper teneatur sumere sanguinem?

Sol. Quotiescunq; consecrat tenetur sumere, nisi irremediabile impedimentum superueniat. Si tamen alius sacerdos nō celebrans communicando sumat corpus christi: talis non debet sumere sanguinē: sed vinum non consecratū post sumptionem corporis.

liij **Q**uæritur Quid agendū: si sacerdos ex quacūq; causa non possit sumere vinum: & ita etiā neq; sanguinem sumere valeat.

Sol. Si sacerdos sciat vel probabiliter timeat quod

S. tho. iij.
per. q̄ti.
lxxxiiij.
ar. vi. ad. iij.

De cōse.
di. iij. c. re
latū & c.
comperi
mus.

Capitulum

nō possit absq; nausea & periculo vomitus vel alio inconuenienti: tantum vini sumere quantum ad consecrationem necessarium est: non debet celebrare. ¶ Et si missam inceperit & nondum consecraverit corp⁹ iceptā dserat. Si aut p⁹ cōsecrationē corporis & ante cōsecrationē sanguinis sentiat vel timeat se non posse sumere sanguinem propter nauseam ex inspectione vel odore vini consecrandi: vel alio huiusmodi accidente non debent consecrare sanguinem. Sed debet procedere sicut in illo casu vbi post cōsecrationem panis calix depræhenditur vacuus: vel liquore non cōsecrabilī paratus: & nō potest vinum debitum haberi ad cōsecrā dum: prout tactum est superius articulo quarto in solutione secundi dubij. ¶ Si vero post consecrationē sanguinis & præcipue circa tēp⁹ sumptionis eius hoc sentiat vel timeat: tutius est q^d nōumat: sed reuerēter atq; diligēter reseruet vsq; ad proximā cælebrationē. In q̄ post sanguinē tūc consecratū & sumptūumat illū reseruatū
¶ Quid agendū: si cum sumi debet sanguis: species vini sit congelata?
Sol. Fiat resolutio aliquo modorum tactorum superius circa dubium decimū quartum arti. iij, hoc tamē obseruato: q^d nul-

Septimum.

lo modo superinfundatur vinum calefactum eadem ratione qua nō debet admisceri aqua vino cōsecrato: vt circa primū dubium huius articuli dictum est.

¶ Quid agendū: si musca vel aranea aut aliud huiusmodi ceciderit in sanguinem.

Sol. Animal illud caute debet capi: & diligenter lauari & comburi: & ablutio cū cineribus in sacrarium mitti. ¶ Et si absq; honore & periculo sumi possit sanguis: adsumatur more consueto. ¶ Si autem propter honorem vel periculum vel timorē vomitus sumi non possit: tunc debet effundi in aliud vas ad hoc aptum: & cum reliquis reseruari. Nihil enim abhominabile sumi debet occasione huius sacramenti. ¶ Et tunc ne sacramentum maneat imperfectum: debet aliud vinum aqua mixtum in calicem poni: & vltius procedi eo modo quo superius circa secundū dubium arti. iij. expressum est: secundumq; ante vel post sumptionem corporis hoc depræhenditur.

¶ Quid agendum: si sacerdos ante sumptionem sanguinis depræhēdat venenū esse immisum.

Sol. Nullo modo debet sumere: nec alteri dare: ne calix vitæ: vertatur in mortē. Sed debet infundere in aliud vas aptū: & alte

S. tho. iij.
p. q. lxxx
iij. ar. vj.
ad. iij.

S. tho. vbi
sup ra.

Capitulum

rius procedere: modo in pcedenti dubio
expræſſo.

vii ¶ Quid agendum: ſi ſanguis effundat̃
per negligentiam non ex toto: ſed in par
te: vel aliquid ſtillauerit de calice?

Sol. Quocunq; ſanguis ceciderit extra ca
licem: ſtatim & reuerenter recolligat̃ diſ
cretiori modo quo fieri poterit & in calice
cem refundatur. ¶ Si autē recolligi nulla
tenus poſſit: cito lambatur vel ſorbeatur
aut ſuggatur per ſacerdotē: ne vel deſu
at: vel imbibatur rei ſuper quam cecidit.
Nec obſtat ſi nondum ſumpſit corp⁹ xp̃i:
quia neceſſitas hic cogit vt ſanguis ſuma
tur ante corpus. ¶ Vbi vero ſacerdos nō
poſſet hoc tam celeriter facere: vel ubi de
hoc greue ſcandulū timeretur ſi ipſæ hoc
faceret: tunc poteſt & debet miniſtrans
ad miſſam ſi ſaltem ſit diſpoſitus ad min⁹
per veram contritionem & propoſitū cō
fitendi &c. hoc facere. Et præcipue: ſi cæ
lebrās verbo vel ſigno id iubeat. Et ſi mi
niſtrans non fuit diſpoſitus: poterit & de
bet hoc ali⁹ diſpoſitus facere: etiā ſi ſit lai
cus: neceſſitate ad hoc cogente. Meli⁹ eſt
em id facere q̃ q̃ enormis irreuerētia fie
ri ſac̃ro, vt puta q̃ canis vel aliud animal
incipiat lābere vel de ſuper mingere: aut
q̃ pedibus conculcetur: aut alia hmōi ir

Septimum.

reuerentia ab hominibus contingat.

¶ Si præterea ſanguis ceciderit in terrā
vel ſup tabulā aut aliud hmōi: poſt actio
nem eorum quæ iā dicta ſunt: radatur lo
cus quem tetigit: & qđ abraſum fuerit cō
buratur: & cinis intra altare vel ſacrariū
recondatur. ¶ Si autem lintheum altaris
vnum vel plura tetigerit: fiat poſt ſupra
dicta: trina lotio illi⁹ vel illorum cū aqua
munda calice ſuppoſito: vt in illum aqua
ablutionis recipiatur: quæ poſtea ſuma
tur a cælebante vel miniſtrante. St tamē
propter nauſeam ſumi non poſſit: recon
datur iuxta altare vel mittat̃ in piſcinam.

¶ Sic etiam agendum eſt: ſi ſup veſtē cō
ſecratam ſanguis ceciderit: vel illam teti
gerit. ¶ Si vero veſtem non cōſecratam
tetigerit: poſt trinam ablutionem factam
reſcindatur illa pars veſtis: & in altari vel
ſacrario cum reliquijs reponatur: vel cō
buratur: ſi ſacerdoti hoc magis expediēs
videatur: & cineres recōdantur vt ſupra.

¶ Tutum etiam eſt vt veſtis illa non aſſu
matur in vſum priorem: ſed vel veſtis cō
ſecranda ex ea fiat: vel recondatur: aut
comburatur vt ſupra.

¶ Simili modo agendum videtur ſi ſan
guis tetigerit capillos vel barbam face

Capitulum

sacerdotis. Fienda est enim ablutio vt supra: & abrasio capillorū vel barbe: & post ea combustio vt supra. Si autem tetigerit caput vel faciem aut aliam partem corporis nudam: sufficit q̄ diligenter & discrete lauetur: & de ablutione fiat vt supra.

viiij. ¶ Quid agendum: si sanguis ex toto effundatur, ita q̄ nihil poenitus maneat in calice quod sumi possit?

Sol. Si de effuso aliquid recolligi possit: vel lambi aut sorberi aut suggi: agendum est vt in solutione præcedentis dubij tactū est. ¶ Si autem nullum istorū fieri possit: ne sacramentum maneat imperfectum præparandus est calix de nouo cum vino & aqua: & vltèrius procedendum est sicut in casu quo calix post consecrationē corporis vacuus deprehenditur vel incepto liquore præparatus: vt superius arti. iiii. circa resolutiones secundi & quarti dubiorum expresse est.

Arti. vj. Resoluens sex dubia quæ circa sanguinem post eius sumptionem occurrūt.

i. ¶ Quid agendū sit: si sacerdos post sumptionem sanguinis deprehendat aliquā guttam adherere in orificio calicis: vel exterius in pede aut alia parte calicis.

Sol. Si certus sit q̄ illa gutta sit consecrata quia videlicet scit se post præparationē

Septimum.

calicis diligenter abstergisse calicem: tam exterius q̄ etiā interius ab illo loco vbi stat vinum infusum, tunc debet sumere illam guttam ante sumptionem ablutionis.

¶ Si autem sit dubius an sit consecrata: sumat sub hac generali intentione & conditione: si sit consecrata. ¶ Si vero cert⁹ sit q̄ non sit consecrata: sumat cum ablutione: vel postea vel abstergat: si exterius adhereat. Quomodo autē haberi possit probabilis certitudo in tali vel alijs casibus cōsimilib⁹: patebit ex. c. sequenti arti. j. circa resolutionē decimitertij & sequentiū.

ii. ¶ Quid agendum: si post sumptionē sanguinis deprehendat sacerdos aliquā guttā vel liquorem speciei vini adherere caliculi vel manipulo: aut alteri huiusmodi?

Sol. Si certus sit de consecratione istius gutte vel liquoris: lambat vel suggat: & procedat vt superius in solutione septimi dubij: articuli præcedentis dictum est. ¶ Si dubitet: faciat hoc sub conditione vt circa præcedens dubium dictū est. ¶ Si certus sit q̄ nō sit cōsecratus liquor ille vel gutta: tunc non est curandum de tali.

iii. ¶ Vtrum statim post sumptionē sanguinis debeat fieri ablutio digitorum super calicē. Ex quo em̄ adhuc in calice remansit aliqua species vini, vt puta humor q̄

f

Capitulum

dam siue humiditas sub qua sanguis continetur: tales species si vinū super infundatur: corrumpētur & sic ibi desinet esse sanguis christi? ¶ Quid igitur agendum: vt sumi possit absq; corruptione?

¶ Circa hoc sacramentum: de possibilib; agendum est quod decentius est: & p̄ maiori reuerentia tanti sacramenti cōueniētius. Non est autē possibile vt species sacramentales circa huius sacri cælebrationē diu manere possint incorrupte: immo necesse est: vt cito corrūpan̄. Cū em̄ post sumptionē in stomachū descēdūt: nō diu persistere possunt incorrupte: nō solū p̄pter subsequentē debite ablutionis sumptionē: sed & propter pmixtionē humorū in stomacho etiā ieiuno præexistētū. Sic etiam in descensu ad stomachū si sint in parua aut modica quantitate corrumpuntur per admixtionē humoris saliuaris. Et parī rōne etiā in ore, præsertim cū post dicendū sanguinis adhuc remaneat in lingua & ore humiditas sacramentalis: quā humor saliuaris q̄ maior est corrūpit. ¶ Ab extra quoq; hoc idem quādoq; necessario contingit. Nam si post cautā etiā sanguinis sumptionem non fiat absterfio vel ablutio calicis: nihilominus humiditas in calice remanens per exhalationem

Septimum.

siue circumstantem aerem corrumpetur: & desinet ibi esse sanguis. ¶ Idem etiam contingit circa exteriorem superficiem calicis in ea parte qua applicatum fuit inferius labium sacerdotis. Certum enim est q̄ labio illo humectato humiditate sacramentali: etiam dicta pars calicis tacta humectatur. Sic itaq; cauēri nō potest: quin species ille sacramentales corrumpantur & desinat ibi esse sacramentū. ¶ Abijciēda est igitur pœnit; omnis scrupulositas vbi ineuitabilis occurrit necessitas. Cōueniētiōri tñ mō & decētiōri: vt dixim; agēdū est. ¶ Et vbi occurrit difficultas: semp̄ accipiendū est illud q̄ min; habet de p̄iculo. Non autem videtur modus conueniens: q̄ cum lingua calix exterius vel interius lābatur: & ita humiditas illa sumat̄ vel abstergatur: præcipue propter scandalum astantium. Neq; faciliter hoc posset fieri quo ad humiditatē quæ adheret fundo calicis. ¶ Sic etiam non videtur conueniens modus: vt cum digito humiditas illa abstergat̄. Oportet enim digitū post ea abluere vel suggere: & vtroq; modo species corrumpērentur: & non possent peruenire ad stomachum. Cum hoc etiā posset occurrere periculum: si videlicet humiditas sacramentalis subintraret inter

unguem & cutē digiti: vbi neq; ablui neq; erugi faciliter posset. Ex hoc etiā posset astantes attediari & scandalizari ppter multiplicē immissionē digiti in calicē & alia huiusmodi. Cōuenientius ergo hoc modo agendum videtur: vt sacerdos cum diligentia & cautela: sic primo sumat sanguinem de calice: vt nihil amplius qđ per labia extrahi possit in eo remaneat: eleuando sursum: vel erigendo pedē eius & declinando concuum ipsius versus faciem: vel inter labia sumendo: & sic tenēdo: donec a fundo calicis tota humiditas quæ defluere possit: defluat ad labiū calicis, diligenter tamen cauendo ne aliqd decidat. Et inde sumat per attractionem etiam cū anhelitu. Et postq̄ diligenter notauerit: qđ nihil amplius defluere possit abluat primo calicē: ne aliquid de sanguine adherens remaneat in eo: & post summptionē illius ablutionis: abluat digitos sup calicē: vt sic & humiditas calicis & species panis si aliquid de illa in digitis remāserit: totaliter abluatur: deinde sumat.

Non sit autem nimis parc⁹ in vino circa ablutionē: sed tantū capiat: vt & os & labia quæ speciebus sacramentalib⁹ fuerunt humectata: sufficiēter ablui possint: & vt etiā per labia sic abluta: possit ablui

exterior: pars calicis: speciebus sacramentalibus prius humefacta. Valde autem cauendum est: ne sacerdos sit nimis prolixus in dicto modo agendi: vt non generet tedium astantibus. Ne sit etiā in modo agendi singularis contra morem & cōsuetudinē diocesis vel religionis suæ: vt astantes non scandalizentur de sua singularitate: vel de alijs sacerdotibus qui illum singularitatem non obseruant: suspicantes eos errare.

iiiij ¶ Quid agendum si sacerdos post summptionem sacramenti corporis vel sanguinis: vrgeat sputo vel tussi aut screatione

Sol. Antesummptionē ablutionis nullo modo expuendum est vel extussiendum aut screandum: ne sic species sacramentales: & per consequens sacramentum eiſciant sed sputū vel quod vrgeat ad tussim aut screationem: retineatur vel transglutiaſ.

¶ Si autem ex nimia violentia hoc fieri non posset expuatur vel extussiatur vel screetur in aliquod vas aptum vel in calicem: si aliud haberi non possit: vel in paniculum mundū: & postea materia illa si non appareant aliquæ species sacramentales in ea cōburaſ: & cineres reponant in sacrario. Verūtamen si sacerdos ante inceptionē pſentiat se aliqua tali passio

Capitulum

ne violenter molestari: tutius est vt a celebratione abstineat. Si vero post sumptionem debite ablutionis qua & os & labia sint etiam sufficienter abluta: vrgeat aliquo prædictorū: quīs non sit amplius periculum: tamen propter reuerentiam maiorem sacramenti: bonum est vt abstinereat quantū pōt quousq; aliū potū vel cibum sumpserit. Si tamen nimis vrgeat eiiciat huiusmodi superfluitas ad aliquē locum vbi non conculcentur pedibus: vel habeat secum panniculum in quē mittat.

v. ¶ Quid agendum: si post sumptionē sanguinis patiatur sacerdos vomitum: vel ex infirmitate emittat per secessum quod sumpsit.

Sol. SuffICIENTER patet ex dictis. Si enim ibi non possint deprehendi species sacramentales panis: ex quo species vini iam permixte sunt alijs humorib⁹ vt neq; possint discerni: quia fortassis corrupte: inuoluenda est illa materia in stuppa vel panno: & cōburrēda: & cineres reseruādī vt supra.

vj. ¶ Quid agendum: si sacerdos post sumptionē sanguinis deprehēdat venenū aut animal venenosum fuisse in calice: & illud se sūpsisse: aut scilicet liceat ei euomere?

Sol. Si per vomitū speret se liberari: & prefertim si medic⁹ cōsulat: licet ei euomere.

¶ & astim.

Hoc tamen caute fieri debet in aliquod vas mundum: & si aliquæ species sacramentales ibi appareant recolligantur & in sacratio reseruentur: reliqua vero materia cōburatur: & cineres similiter reseruent.

¶ Capitulum octauum de dubijs

quæ circa debitam formam consecrationis istius sacramenti occurrunt duos complectans articulos.

Art. i. Resoluens sexdecim dubia: circa formam consecrationis panis occurrentia. M. iijj. sen. di. 8.

i. ¶ Quæ sit sufficiens & debita forma consecrationis panis? M. xxvj. Mar. xijj. Luce. xx

Sol. Forma astista. ij. i. Cor. xj.

Hoc est enim corpus meum.

ij. ¶ Vtrū hæc cōiunctio. Eū: sit de substantia forme: & de necessitate etiā pferenda

Sol. Nō est de substantia forme. Neq; de necessitate consecrationis sacri: non tamen debet sciēter obmitti. Alioquin sacerdos grauitèr peccaret. S. tho. iijj. sē. di. viij. & q. ij. ar

iiij. ¶ Vtrum sacerdos si obmissis omnibus alijs quæ in missa dici solent: diceret solū p̄dicta verba sup panē aptū consecraret? j. & iij. p. q̄st. lxxx viij. ar. ij. ad. v.

Sol. Si ea diceret cū intētiōe cōsecrādī tunc cōsecraret, sed grauitèr peccaret faciens contrariū & ordinationem ecclesiæ. Vnde in nullo casu hoc faciendum est.

f iij

Capitulum

iiiij ¶ Vtrum sacerdos consecraret si prædicta verba vel aliqua eorū mutaret q̄tū ad idioma proferendo. s. in alio idiomate.

Sol. Si per hoc intēderet inducere heresim vel errorem in ecclesiam & formam ecclesiæ abijceret tanq̄ inutilē vel inefficacem & suam introducere quasi magis sufficiētem & efficaciorē non consecraret: quia deficeret in intentione requisita ad consecrandum. ¶ Si vero nullum prædictorum intenderet: sed consecrare secundum intentionē ecclesiæ tunc cōsecraret: sed grauitē peccaret: ritum & ecclesiæ institutionem non obseruans.

v ¶ Vtrū sacerdos: si addat aliqua alia verba ad prædictam formam: consecret?

Sol. Si per talē additionē mutetur significatio verborū vel sensus orōnis: ita q̄ distrahant a p̄pria significatione vel sensu, non fit consecratio. Si vero manet significatio & sensus: fit consecratio. Sed sciēter sic faciens: grauitē peccat rōne qua supra. ¶ Si tamen interponerentur multa verba impertinentia p̄ q̄ soluere cōtinuitas orōnis: non fieret consecratio.

vi ¶ Vtrum sacerdos subtrahens vel diminuens aliquid de p̄dicta forma cōsecret?

Sol. Si subtrahat aliquod quattuor verborum quæ sunt de substantia forme: nō fit

Secundum.

consecratio. ¶ Si vero subtrahat vel obmittatur aliqua syllaba vel litera: ex cuius subtractione nō impeditur significatio vel sensus: sicut pōt coniungere in ultima syllaba vel litera dictionis tunc consecrat.

¶ Diligenter tamen cauendū est ne fiat.

¶ Si autē formideat q̄ impedita sit significatio vel sensus: tuti⁹ est vt forma a principio repetatur.

vij ¶ Vtrum incongrue proferens verba cōsecrationis ex imperitia lingue. vel inaduertentia, vel alio huiusmodi consecret?

Sol. Si ex huiusmodi incongruitate nō impediatur consecrationem sed tamen fieri nō debet significatio v̄borū: vel orōnis: q̄n ver⁹ sensus forme cōsecrationis capiat fit cōsecratio. ¶ Sciēter tñ hoc faciēs grauitē peccat ratione superius expressa.

viii ¶ Vtrum sacerdos faciens transpositionem verborum consecrationis cōsecret?

Sol. Sola transpositio verborū nō impedit

¶ Si autē cū hoc variare sensus: tunc nō fieret cōsecratio: vt si interrogatiue diceretur. Est hoc corpus meū. ¶ Aduertendū tñ circa dictas variationes vbi dictū est q̄ nō impediunt consecrationem hoc verū esset: nisi quis per eas intenderet inducere heresim vel errorem: put tactū est in solutione quarti dubij præcedentis.

Capitulum

ix ¶ Vtrū sacerdos faciens interuallum in prolatione verborum consecrat?

Sol. Si parū faciat interuallum: vt puta si spuat vel tussiat: vel aliud huiusmodi faciat non impeditur consecratio. Si vero magnū faciat interuallū: vt si postq̄ dicit. Hoc est dormiat vel aliud faciat p̄ qđ continuitas orōnis soluatur: non consecrat.

x ¶ Quid agēdū: si sacerdos nō recolat dixisse verba cōsecrationis: vel alia q̄ in cēlebratione hui⁹ sacramenti dici debent?

S. tho. iij.
per. q̄st. i.
lxxxiiij.
ar. vj. ad.
v.

Sol. Si cert⁹ sit se obmisisse aliqd eorū q̄ sūt de necessitate cōsecratiōis: reīncipe debet a forma cōsecratiōis: & cetera p̄ ordinem reiterare: ne mutet̄ ordo sacrificij. ¶ Si vero p̄babiliter ei cōstet se aliqd obmisisse qđ non est de necessitate sacri vel cōsecratiōis: pcedat vltērius sine repetitione.

¶ Si aut̄ nullū istorū sit: sed solū nō recolat se dixisse: non debet ex hoc mēte p̄turbari: sed vltēri⁹ pcedere. Nō em̄ q̄ multa dixit: semper colit oīm q̄ dixerat. Et ī multū assuetis sepi⁹ nō deliberať. Iō min⁹ re

xj ¶ Vtrū sacerdos p̄ p̄dictā for̄ (colun̄. mam possit consecrare panem absentem.

Sol. Nō pōt. Ex quo em̄ forma in se cōtinet p̄nomē demonstratiuū: requiritur præsēntie materie consecrandi.

S. tho. iij.
p. q. lxx xij.

¶ Vtrū p̄ p̄dictā formā sacerdos possit cōsecrare panē p̄sētē: ī q̄cūq; q̄titate fuerit

Septimum.

Sol. Pōt. sed nō debet ī maiori quātitate cōsecrare q̄ necessariū sibi v̄r p̄ cōiōe fidelīū

iiij. ar. ij.
& iij. se.

xiiij ¶ Vtrū sacerdos verba consecrationis p̄ferendo: consecrat oēm panē præsētē in altari: siuā sit extra pixidem vel referuaculum hostiarum siuā intra?

di. xj. ar. j. et hoc dūmodo sit corā sacerdote.

Sol. Sacerdos p̄ illa verba nullū panē etiam præsētē consecrat: nisi sup̄ quē fert̄ intentio eius consecrandi: & oēm talē etiā consecrat. Vñ & oīs alius panis quē non intendat consecrare non est consecratus

xliij ¶ Vtrū sacerdos apponēs plures hostias p̄ p̄lo cōmunicando consecrandas & in ipsa platione verborū non dirigens intentionem actualiter ad oēs: sed solum ad illā quā in manu tenet: oēs consecrat. Theo. 4.

Sol. Si habeat intētiōē virtualem ad cōsecrandum oēs licet non habeat actualem: omnes consecrat. De hac intētiōe dictū est superius. c. ij. arti. iij. in solutione tertij dabiij. ¶ Si aut̄ in cōsecratione illi⁹ hostie quā manutinet: oēs alias intendat excludere: tunc nullā aliā consecrat: sed solum istam quam consecrare intendebat.

xv ¶ Quid si sacerdos intēdat cōsecrare cētū hostias siuē pticulas: tot habēs cōmunicādos: & apposite sint plures v̄l pauciores q̄ centū: vtrū facta consecratione oēs sunt cōsecrate: vel solū aliquē aut nulle?

Capitulum

Sol. Si expresse & distincte intendat solū centum cōsecrare cum exclusione pluriū & pauciorum: tunc nulla consecratur.

¶ Si autē habeat intentionē ad consecrandū oēs illas numeratas vel in locum consecrandū positas: licet erratū sit in numero: tñ oēs consecrant.

¶ Vnde cautū est vt sacerdos plures hostias cōsecraturus: oēs simul ante oculos ponat & intentionē nunq̄ dirigat ad nūerū intēdēdo totū tot cōsecrare: sed ad oēs ibi simul positas

xvi **¶** Quid si mltē sint hostie apposite etiā simul: vt puta cētū vel plures: & sacerdos intendat solum decem consecrare ex illis vtrumalique: & q̄ sint consecrate post plationē verborum consecrationis.

Sol. Si determinate & distincte notet & discernat illas decem quas consecrare intēdit tunc illas solas consecrat. Si vero confuse & indistincte intendat consecrare decem: illas non notando & discernendo: tum nullam consecrat.

Art. ij. Resoluens tria dubia quæ incidunt circa formam consecrationis vini.

¶ Quæ sit sufficiens & debita forma cōsecrationis vini?

Sol. Forma est ista.

Hic est em̄ calix sanguinis mei noui & æterni testamēti: mysteriū fidei: q

Nonum.

pro vobis & pro multis effundetur in remissionem peccatorum.

ij **¶** Vtrū omnia verba prædicta sint de substantia forme & necessario proferenda.

Sol. Sicut hæc coniunctio Enim, nō est de substantia consecrationis panis: Ita non est de substantia forme consecrationis vini: non debet tamen scienter obmitti.

iiij **¶** Quid significet hæc dictio calix in prædicta forma?

Sol. Significat liquorem vel sanguinem in calice. Accipitur enim figurate continēs pro contento.

¶ Pro solutione aliorum dubiorum quæ circa prædictam formam occurrere possunt: notanda sunt ea quæ circa præcedētem articulum de forma consecrationis panis dicta sunt. Consimilia enim dubia circa hanc formam consecrationis vini occurrere possūt. Et pariformes habēt etiā solutiones.

¶ Capitulum nonum de intentione ac ratione eorum quæ in missa dicuntur sex includens articulos.

Art. i. Præmittens diuisionem totius missæ in partes suas principales.

M. xxvj.

Mar. 13.

Lu. xxi.

Extra. de

cele. mis.

c. cū mar

the. f. tho

iiij. di. 8.

q. ij. ar. ij.

q. i.

Additio.

Oīa enīn

hæc

sūt de sub

stācia for

ma vni

salis ecle
sia hoc te
nēt cum

vbis sa
cerdoso
dēritu &

modo. f.
nendo ca
vilicem im

manib9
oīa hæc v
ba pfert.

S. tho. iiij.
p. q. lxx
viij. ar. iiij.

Capitulum

Prima p̄mittit̄ p̄paratio a digne perficiendum
ea quæ agenda sunt.

Tota missa diuī dī in q̄q̄ ptes. In Prima Sc̄da Tertia q̄rta q̄nta	Secūda	fit	Oblatio	eorū	cōsecrāda	
	Tertia		Cōsecratio	quæ	oblata.	
	Quarta		Sumptio	funt.	cōsecrata	
	Quinta: reddi gratiarū actio pro sumptorum perceptione.					Cāt. offe
	psici pit ab	Introitū missę		& fini turañ		Prefatio.
Cātico offertori		oñe do				
Præfatione		Añm p̄				
Oñe dñica.		cōi.				
Antiphona quæ vocat post cōio.		In cōclu. toti⁹ mis.				

Art. iij. Primam partem subdividens: intentionēq; ac
rationē singulorū quæ in ea dicunt̄ exponens.

Prīa pars sub diuī dī in duas pticu las. p̄ para tur no in	Prīa affe ctus qua druplici scilicet	per	Deuotio nē, quæ excitat̄ Humilia tionem q̄ declarat̄ Rectā in tētionē q̄ explicat̄ Gr̄e cōse cutionē q̄ postulat̄	p	Lau dis iubi lum Mi serie ge mitū Coe lest gl̄iæ con	Intro itu. Kyrie leyso. Gl̄ia inex. in Colle cta, Pro phet ia. Epi stola.

Nonum.

centum
Orationis suffra
gium

Secunda intelle
ctus dupliciter,
scilicet

Disposi
tiue: p

Perfe
cte: p

Doctrinā
pphetiar
Et aposto
lorum.

Vitæ pro
fectum.

Spiritu
le gaudiū

Cordiale
luctum

euāgelicā
lectionem

catholice
fidei ptes

stationem

Gra
duali

Alla

Tra
ctu

Euā
gelio

Sym
bo.

Art. iij. Subdiuidens secundam partem: cum decla
ratione intentionis atq; rationis eorum quæ
dicuntur in ipsa.

Sc̄da pars
in tres par
ticulas sub
diuidit̄: in
Prīa p̄mittit̄ offerētū cū
laude ex̄tatio. in.
Sc̄da exprimit̄ ipsa obla
tio. in verbis
Tertia petit̄ oblationis
acceptatio. in

Et quia ista exigūt erectionē mētis ad deū: ideo sin
gulis p̄mittit̄ Dñs vobis. loco cui⁹ cum oñe secre
ta dicēda est: predicatur. Orate fratres &c.

Art. iij. Tertiam partē subdividens: & explicās in
tentionē ac rationē illorū quæ in ea dicuntur.

Capitulum:

Prīa p̄mittit̄
p̄ exercitatio
nē p̄p̄i ad de
uotionē prae
paratio: in q̄

Scda subiū
gi de uota
xp̄i laudatio
quo ad eius

Ter
tiaps
subdi
uidit̄
in qn
q̄ p̄ti
culas
In

Tertia peti
consecrande
materie bñ
dictio & acce
ptatio: vbi

postulat̄. Eos quorū p̄ociniū iplora
tur: in quorū & reuerētia offerit̄. Se

Prīo: cōclusio
oñis secrete
exp̄sse pronun
ciatur.

Scdo a sacerdo
te p̄p̄s saluta

Tertio p̄p̄s ad
erectionē men
tis incitatur.

Quarto ad gra
tias agēdas ex
hortatur.

Quinto gratia
rū actionis de
bitū d̄mōstra

Diuinitatē dū cō
Hūanitatē cinitur

Cū angelis
Cū pueris

Oblationē munus
q̄ dicitur sacrificiū

Prīo ge
neraliter

p̄mittit̄
q̄d peca

q̄ntū ad
rū salus

Peroīa

Dñs vo,

Sursum,

Gras ag,

Vere di,

Sc̄s sc.
bñdicite

Teigi
tur.

In
pri

mis
Pro

ec
cle,

ibi
Cōmu,

Nonum.

cundo spāliter expresse cōcludit̄
quid p̄ oblationē hostie impetrā
dum postuletur.

ibi Hāc
igitur

quar
ta p
agit̄
confe
crat.
Vbi

Primo effect⁹ cōsecra
tionis postulatur.

Scdo ip̄a cō
secratio con
sumat̄: quā
tum ad

Tertio rei cō
secrare cōme
moratio ex
plicatur.

quin
ta ex
p̄mit̄
virtu
tis cō
secra
ti fa
c̄i po
stula
tio:
vbi

Prīo p̄e
mittit̄ qd
petatur
quo ad

Gram
vbipe
titur.
Gram
pro

Prīo ac
ceptari
facim̄, ibi
Scdo da
rigē do
num.
Mortuis ibi memē
Viuis.

Su
pra
que
Sup
pli
can.
to ef.

Scdo petitiō finit̄ & in
ducit̄ mediator p̄ quē
petita obtinere speran
tur cum concluditur
Tertio totus canō con

ibi
p̄ xpm
dñm.

Capitulum

cluditur & oꝛo circa cōfectio
nē hui⁹ sacꝛi pacta in xpm pa
tris filiū reducunt: & primo ea
q̄ sunt sacꝛi. scdo ex parte pso
narū in sacꝛo operantium. p quē
ibi
p ipm
ibi

Atq; Subdiuidēs quartā partē cū expō
sitione intentionis & rōnis singulorum
quæ in ipsa dicuntur.

Prīa præ
ponit ad
sumptio
nē sacꝛi p
patio cō
munis q̄
fit per

Oꝛonem
cōem. s.
dñicam.

vbi

pmitit

Exorta
tio.

Presum
ptionis. ibi
excusatio.

Ponit cœlestis panis Ore
postulatio. mus

Depr̄cationē sacer
dotis priuatam. ibi Precep. Panē.
nostꝛum & c.

Pacis cōcupi
scētia. quæ a sacerdote ppo
optatur. ibi Li. n. q̄
populo postu
latur. ibi Pax d
latur. ibi Agn⁹

Quarta
ps subdi
uidit in
duas pti
culas In

¶ In missis tamen defunctorū vbi sacꝛifi
cium non pro pace pꝛæsenti sed futura re
quie offertur: pax non postulatur specia
lis: que fit p priuatā oꝛonē sacerdotis: vt
cum dicit. Dñe iesu xpi fili dei viui & c. vel
aliquā aliā addit: Nā diuersi diuersas vel
pro sua deuotione vel p locorum consue
tudinē addunt.

Decimū.

¶ Scda
subiūgit
sacꝛi sum
ptio. Ab

Sacerdote qui post priuatam
oꝛonē sacramētū sumit: ad qd
debet esse dispositus: mō supe
rius cap. vj. arti. j. expōsito.
Illis qb⁹ p sacerdotē dispēsat.

¶ Cōmuniter etiā cōsueuerunt cælebran
tes post sacramētorū pceptionē quasdā
priuatas orationes dicere pro gratiarum
actione. vt quidam dicūt. Corpus domi
ni nostri iesu christi & c. alijs. Qd ore sum
psimus. & c. & quasdā alias speciales ora
tiōes: prout eos deuotio: vel cōsuetudo
prouocat: quod discretionē vnus cuiusq;
relinquitur. Veruntamen melius videtur
vt nihil vocaliter proferatur: pꝛæter ea q̄
in libro missali continentur: secundum qd
dictum est superius capitu. sexto articu.
ij. in resolutione secundij dubij: ne p hu
iusmodi verba permisceantur disconti
nuentur & interrumpantur ea quę ex in
stitutione vel consuetudine ecclesię di
cenda & proferenda sunt. Sed (vt ibidem
tactum est) si quis habeat affectum ad ali
qua alia dicenda: dicat in corde per cogi
tationem & deuotam meditationem. Sic
enim & talis permixtio: interruptio: &
discontinuatō vitabitur & affectus desi
derio suo non frustrabitur.

g ij

Capitulum

Art. vi. Quintam partem subdividens: intentionisq;
ac rationis illorū quæ in ea dicuntur explanās

Quinta pars sub diui diū i tres ptis culas In vba	Prima fit accepti be neficij cōmemora.	per	Añam post com munionē: q̄ cum quadā leticia ca nitur.
	Scda reddi pro pce pto beneficio gra tiarum actio.		Oñonē sacerdo tis q̄ cōplēda dē
	Tertia cōcludi totius Ite missa		missę cōsumatio p seq̄ntia
	est. —		Gras ag
	Vbi cho rus vñ mi nister		ens
	Bñdica mus dño		Defūctis
	regescāt in pace.		requiem
			optans
			Rñ deāt
			Deo gras. Amē.

Capitulum. x. de ratione & significatione
eorum quæ in missa & circa eam aguntur cum bre
ui epilogo & conclusione totius operis duodecim
articulos comprehendens.

Art. i. Enumerans ea q̄ in missa & circa ip̄am agunt.

In missa p̄cipue solēni at q̄ circa eā decē	Primum —	Lotio.
	Secūdū —	Thurificatio.
	Tertium —	Altaris osculatio.
	Quartū —	Sacerdotis versio & populi p eum salutatio.

Decimum.

gñalia principa liter oc currunt pagēda.	Quintum —	Gestus variatio.
	Sextum —	Multiplex cruce signatio
	Septimum —	Hostie fractio.
	Octauum —	Partis hostie i calicē missio
	Nonum —	Osculi pacis traditio.
	Decimum —	Vini nō cōsecrati sumptio.

Art. ii. Exponens rationem atq; significationē pri
mi principalis quod circa missam: & in ip̄a
occurrit peragendum.

Tractandum reuerenter ip̄sum sacramen
tū: p̄ciosa em̄ tractare nō cōsueuerūt
hoīes: nisi manibus prius lotis. Vñ inde
censebatur q̄ ad tā p̄ciosum & tam nobile
sacramentum tractandū quis accederet
manibus quæ defacili inquinant illos
ad Incitandū celebratē ad deuotionē & inter
nā purificationē: quā intendere debet.
Insinuandum q̄ oblaturus & consecratu
rus hostiam lachrymis compunctionis
lauare debet prius conscientiam.
Significandū illā interiōrē mundificationē
Vnde sacer Dionisius dicit: q̄ extremi
tatū ablutio: significat abluōnē etiam
a minimis p̄ctis. Hoc nāq̄ etiā rep̄senta
bat ablutio sacerdotū in veteri testamē.

Lotio di
gitorū in
missa fit

Añ oblationē vel cōsecratio	Reuerentiā sacris exhibē dā cū iā offerri & conse crari debent.
--------------------------------	---

g iiij

Capitulum

ne ad ampliore. Deuotionem & puritatem incitandam.

Emundationem a peccatis significandam.

Sacramenti reuerentiam: ne post tanti sacri contactum digitis non ablutis statim alia non sacrata tangerent.

Periculi cautelam: ut si aliquid de speciebus sacramentalibus remanserit adherens digitis: per ablutioem tollatur.

Post sacramenti sumptio & ne propter

Munditie retinentiam. Significat enim hec ablutio: ut sacerdos qui per sacramenti perceptionem praesumitur esse mundatus: post celebrationem mundiciam retineat: & a recidiua iniquatione sibi caueat.

Art. iij. Rationem ac significationem secundae principalis quod circa missam: & in ea agitur declarans.

Thurificatio ante missam in ea fit

propter

Sacramenti reuerentiam: ut scilicet per thuris bonum odorem expellatur si quid mali odoris ibi fuerit quod horrorem prouocare posset.

Decimum.

Dyabolice malignitatis repulsam ne videlicet ille malignus aliquid contra sacrificium vel celebrationem machinari, vel facere possit humi enim fumo omne ienus demoniorum extruditur.

Deuotionem & orationem celebrationis ac assistentium significandam: quod per ipsos ad deum dirigitur.

Effectum gratiae representandum quod sicut bono odore Christus repletus fuit.

Art. iij. Explicans rationem & significationem tertiae principalis quod circa missam & in ipsa agitur.

Sacri consecrandi: tractandi & sumendi: reuerentiam Celebrantis amorem erga Christum excitandum.

Dilectionem inter Christum sponsum & ecclesiam sponsam representandam.

Detestabile iude proditoris osculationem significandam: praesertim quo ad illam osculationem quod fit post sacri elevationem: cum dicitur Ex hac altaris participatione &c.

Altaris osculatio ante missam & in ipsa fit

ad

Art. v. Quarti principalis quod in missa agitur rationem significationemque exponens.

§ iij.

Capitulum

Sacerdo
tis ad po
pulum **Versio quintuplex: quintuplicē manifesta**
tionē xpi in die resurrectionis suae factam
repræsentat.

Saluta
tio q̄ fit **Septē vicibus (quinquies vide**
licet cum se vertit ad pplm: &
bis cū se nō vertit: vt cū dicit ī
p̄fatione: Dñs vobiscū. Et post
hostie fractionē: Pax dñi sit sēp
per vobiscū septiformem spūs
sancti gratiam significat.

Arti. vj. **Explanās rationē ac significationem quinti**
principalis quod in missa agitur.

Primo Brachiorum extensio. q̄ signat Ex
tensionem brachiorum christi in cruce.

Gest⁹ p̄n cipal' va riatio est sextu plex	Secundo	Eleuatio	Directio nem oꝝo nis ad de um: Cō iūctionē cordiscū ore: oris cū ope: fi
	Tertio.	Cōiūctō	
	Quarto	Cancel	
	Quinto	Digitōꝝ	
	scilicet poli cis cū in dice co pulatio: quæ fit	latio. dei cū operibus charitatis Cru cifixionem suae afflictionē xpi in cruce. Propter sacri reuerētiā & picu li cancelā ne si aliq̄ pticula digl tis adheferit: disperdatur. Ad significandā copulationem	

Decimum.

capitis cū mēbris, i. xpi cū ecclesia,

Sexto. **Repræsentandam humilitatē & obediē**
Corpis **tiam xpi: ex quibus passionem suscepit**
īclinatio **Incitandum cælebrantē & astantes ad hu**
q̄ fit ad **ilitatem & deuotionem.**

Arti. vij **Rationem quæ significationē declarans sex**
ti principalis: quod in missa agitur: scilicet
Multiplex per cruce signatio.

¶ Multiplex signatio per cruce: fit ad represen
tandum modum & ordinem dominicæ passio
nis. Et quia illa passio quibusdā gradib⁹ fuit
peracta. Quædam enim passionis partes cru
cifixionem præcesserunt: & quædam in cru
ce consummate sunt. Ideo etiam quædam cru
ces fiunt ad repræsentandum ea quæ passus
est dominus ante crucifixionem: vt ille quæ
fiunt ante cōsecrationem. Quædā vero fiunt
ad repræsentandū ea q̄ in cruce vel post cru
cē facta sūt: sicut ille q̄ fiūt post cōsecrationē.
Perficitur autē ista signatio per decē vices.

¶ Cruce triplici: sub ill' v̄b. Hæc ✠ dona. Hæc ✠
munera. Hæc ✠ sancta sa. ad representandum tra
ditionem xpi factā scilicet a deo patre. iuda: iudeis.

¶ Cruce triplici: sub illis verbis. Bene ✠ dictam.
A scri ✠ ptam. Ra ✠ tam: ad representandum ven
ditionem perfectam a sacerdotibus, scribis & pha
riseis: vel venditionis præcium: scilicet triginta de
nariorum. Vbi additur duplex crux sub illis verbis:

Capitalum

scilicet Cor + pus. San + guinis. Ad re-
presentandum iudam veditorem; & xpm
venditum.

iiij **C**ruce vnica in cōsecratione corporis
sub illo verbo. Bene + dixit.

iiij **C**ruce vnica in consecratione sangui-
nis sub illo verbo. Bene + dixit: ad repre-
sentandum præsignationē passionis xpi
factam in cena: per eius sacramenti insti-
tutionē sub specie panis & vini, vel passio-
nem christi in corpore & anima.

v **C**ruce quintuplici: sub illis verbis. Ho-
stiā + puram, Hostiam + sanctam, Ho-
stiam + immaculatam, Panem + sanctū
vitæ æterne. Et calicem + sa. perpe. Ad
representādū quinque plagas: siue quinque
vulnera principalia corporis christi.

vi **C**ruce triplici: sub illis verbis. Cor +
pus. Et sanguinem + sumpserimus. Om-
ni bene + dictione &c. Ad representan-
dum corporis christi extensionē sangui-
nis infusionem: passionis fructum.

vij **C**ruce triplici: sub illis verbis. Sancti-
ficās: viui + ficās: Bene + dicis. Ad
representandum triplicem orationē xpi
in cruce: scilicet pro Persecutoribus: pro
Liberatione a morte: pro Adeptione gl'ie

viii **C**ruce triplici: sub illis verbis. Per +
ipsum, Et + cum ipso, Et + in ipso. Ad

Decimum.

representandum tres horas quibus chri-
stus pepedit in cruce quia ab hora sexta
vsq; ad nonam.

ix **C**ruce duplici: sub illis verbis. Deo +
patri omnipotenti. In + vnitate spiritus
sancti. Ad representandum separationē
animæ a corpore.

x **C**ruce triplici: sub illis verbis. Pax +
domini. Sit + semper. Vo + biscū. Ad
representandum christi resurrectionem
tertia die factam.

Arti. viii. Exponens rationem ac significa-
tionem septimi principalis.

Hostie fractio fit ad	Repre- sentan- dum	Observandum formam quam christus circa confessionē hu- ius sacramenti tenuit. Ipse enim panem fregit.
		Passionē christi in qua corpus eius vulne- rationibus fractum siue diuisum fuit.
		Distinctionem corpo- ris xpi mystici: secū- dū diuersos stat⁹ ei⁹

Arti. ix. Rationem & significationem octa-
ui principalis declarans.

Circa missionem partis hostie in calicē
aduertēdū: q; hostia frāgit, pmo in duas

Capitulum

medietates: ad designandum duplicē statum predestinatorum: scilicet eorum qui sunt. In æterna gloria: & in temporali miseria. ¶ Ista namq; medietas quæ ex manu dextra super patenam indiuisa collocatur: significat predestinatos qui iā adepti sūt beatitudinē: q̄ p dexterā intelligit̃. ¶ Alia vero medietas q̄ in sinistra recolligitur diuiditur in duas partes: quarum vna medietati super patenā collocare cōiungitur: & significat illos qui sunt in purgatorio qui quidem licet beatitudinē nō dū habeant: sunt tamen certi de ea. ¶ Altera quæ post hanc diuisionem in dextra tenetur mittitur in calicē: & signat pdestinatos adhuc in hoc seculo viuentes: qui quīs de beatitudine habenda certi non sint: illam tamen virtute passionis & sanguinis xpī cōsequentur: licet per multas tribulationes q̄ per calicē significantur.

Arti. x. Assignans rationem & significationem noni principalis. Postq̄ sacerdos dixit. Agnus dei &c. osculatur librum vel altare vel aliud secundum consuetudinem loci. Et deinde ministrum vel ymaginem, vel tabulam per eundem sibi porrectam quæ vltius exhibetur astantibus osculanda. ¶ Primo ideo: vt cælebrans nō solum cum deo pacem: sed & cum proximo

Decimum.

se habere protestetur. ¶ Secūdo ideo: vt alij osculantes profiteantur se esse cōiunctos in vnitate fidei. Per christum in ara crucis immolatum.

Arti. xj. Rationem ac significationem decimi principalis exponens. ¶ Post communionem & calicis ac digitorum cum vino ablutionem: sumitur illud vinum. ¶ Prius ideo: vt reliquie specierum sacramentalium si quæ in ore remanserint cum illo transglutiantur. ¶ Secundo: vt per hoc significetur q̄ sacerdos deinceps manere debeat mūdus: Et seruare saporē ac odorem vini

Cōpunctionis & tristitie.	in	Corde.
Grarū actiōis & leticie.		Ore.
Recte cōuersationis & iusticie.		Vita & opere.

Articu. xij. Superius determinata breuiter epilogs: & hoc opus concludēs. Ea quæ circa officium missæ quo ad ministrum cælebrandi locum, tempus, ac cætera in summario hui⁹ operis annotata: dubitationem ingerere possunt sub cōpendio sufficienter resoluta putamus. Nam

Capitulum. x.

si aliqua alia occurrant ex his q̄ diffinita sunt diligēter consideratis de facili solui possunt. ¶ Sollicite pręterea curret ille p̄ cui⁹ negligētiā defect⁹ aut error aliq̄s cōmiss⁹ fuerit: vt debitā sup̄ illo p̄niam agat. ¶ Et q̄a iuxta sacrorū canonū cōstitutiones q̄dā defectus specialē exigūt satisfactiōnē: tutū est vt in casib⁹ difficilib⁹ p̄latus superior cōsulat⁹: cui tales sunt reseruandi. ¶ Nō lateat deniq; lectorē: doctores diuersos circa quædā in superioribus determinata nō vniformiter sed sæpius cōtrarie sentire: vñ fieri nō potuit vt singulorū sentētiās imitemur: sed hoc nobis suffecisse videtur: vt omni affectu ad opinātes secluso: id q̄d nobis verius aut magis congruū vel tuti⁹ visum est vt diffiniremus: ad gl̄iam iesu xp̄i: qui cū p̄re & spū sc̄to viuūt & regnat in sc̄la sæculorum benedictus. Amen.

Accipite optimi sacerdotes hoc opusculum (ad debitum ordinē & ritū circa celebrationē missarū tenendū) vt ilissi mū: vigilantī studio atq; summa diligētia nup̄ in insigni **Salmāticēsi** ciuitate impræssum arte & industria **Ioannis Iunte**. Per actū 30. xj. die mēsis **Ianuarij**. Anno dñice Incarnationis **Millesimo q̄ngentesimo q̄dragesimo septimo**